

சுந்திரா

நான்குகடர்

தை மலர் 2000

விவரிமீடு

சுந்திரியாள் ஆச்சிரம தலை கலைபண்டார்ட்டும் ஔரவை

Digitized by www.BooksLovers.com
www.vaidyan.org | www.aavanaham.org

குறள் வழி

“சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போல் அமைந்து ஒருபால்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.”

பொருள் :-

ஒரு பக்கம் சாயாது சமன் செய்யும் தராகபோல
நடுநிலைமை நின்றலே பெரியோர்க்கு அழகாகும்.

உ

சிவமயம்

நற்சிந்தனை

எங்கள் குருநாதன்

என்னையெனக் கறிவித்தா னெங்கள்குரு நாதன்
இணையடியென் தலைவைத்தா னெங்கள்குரு நாதன்
அன்னைபிதாக் குருவானா னெங்கள்குரு நாதன்
அவனியெல்லா மாளவைத்தா னெங்கள்குரு நாதன்
முன்னைவினை நீக்கிவிட்டா னெங்கள்குரு நாதன்
மூவருக்கு மறியவொண்ணா னெங்கள்குரு நாதன்
நன்மைதீமை யறியாதா னெங்கள்குரு நாதன்
நான்தானாய் விளங்குகின்றா னெங்கள்குரு நாதன். (1)

* * * * *
 * * * * *
ஞானச்சுடர்
 * * * * *
 * * * * *

வேளா்பிடு - 2

கடர் - 25

2000 எத
பொருளடக்கம்

பொருளடக்கம்
 வாழ்ப்பாமை

		பக்கம்
1) ஏன் சூட்டிக்கொள்கிறோம்	1	1
2) பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர்	2	3
3) மூன்றாம் வயதில் ஞானச்சுடர்	3	4
4) தேய்வம் உள்ளது என்று.....	5	6
5) மரணத்தின் பின்	7	8
6) செல்வச்சந்தி முருகோனே	8	9
7) மாண்டல்பர்	10	13
8) கலைவாணியின் சொரூப தத்துவங்கள்	14	17
9) சந்திதி ஆச்சிரமப் பேரவைமும்	18	19
10) மாணாடத்தை மேன்மைப்படுத்தும் மாணாடிரு கோட்பாடுகள்	20	23
11) உய்விக்கும் உன்பனியால்.....	24	24
12) குறளமுதம்	25	29
13) அம்பர் காட்டும் அருள்நெறி	30	34
14) சந்திதியான்	35	38
15) இளமைபாய் வாழ, இன்பமாய் வாழ	39	40
16) முருக மந்திரம்	41	44
17) ஸ்ரீசபாரத்தினம் சுவாமிகள்	45	46
18) ஒரு குடும்பத்தின் கதை	47	48
19) திருவாசக வீழா	49	50

அன்பளிப்பு : மலர் ஒன்று 30/- ரூபா
 வருட சந்தா நபால் செலவுடன் 385/- ரூபா.
 சந்திதியான் ஆச்சிரம கைவ கால் பண்பாட்டில் பேரவையினால்

அச்சுப் பதிப்பு : அச்சகம் - சந்திதியான் ஆச்சிரமம்
 தொண்டைமாவாறு.

மலைமணிச் சுடர் என வாழ்க!

மலைமணிச் சுடர் என வாழ்க!

தங்குபுகழ்த் தொண்டைமா னாற்றுச் செல்வச்
சுந்திரியாள் ஆச்சிரமம் தனிற் பிறகுது
பொங்கிவளர் ஞானச்சுடர் நாமம் தாங்கிப்
புவனமெலாம் னாசனதெறி, கலைப்பாசு பாடு
சங்கமுயர் இலக்கியங்கள், சமுதாய சேவை,
தாங்குநலப் பெருவழிகள், புராண நூல்கள்
தூங்கரிசு திருமுறைகள் தொகுத்து வேதச்
சுவைநலிகும் சுரரண்டுப் பாலா வாழி.

ஈராண்டு, மகக்ஷெலாம் மனம் செழிக்கும்
இலரிய சிவ நயங்காட்டி, அடியார்க்கெல்லாம்
கீராசுப் பசிபோக்கிச் செவிக்கினித்த
சிறுத்தசொற் பொழிவிசைகள் கலைகள் ஊட்டும்
நோரார்சதி நிதியான்-ஆச் சிரமம் வாழ்த்தாய்
நீழன்றாம் ஆண்டுதிரு ஞானச் செல்வன்
பாராரும் பணிபுரிந்த வன்சணம் - ஞானப்
பயிர்வளர்த்துக் கற்பகம் போல் வாழிவாழி.

ஆண்டுமூவய தாயஞா னச்சுடர்
நீண்டவேலவன் நிரைகழ விந்துணை
பூண்டு, மெய்யருள் பொங்கி, உலகெலாம்
நூண்டு மலைமணிச் சுடரென வாழ்கவே.

அருட்கவி, சி. விநாசித்தம்பி

குருபாதம்
 நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதிவம்
 ஸ்ரீஸுரீ சேமசுந்தர தேவிக ஞானசம்பந்த
 பரமாதார்ய ஸ்வாமிகள் அவர்களின்

அருளாசிச் செய்தி

அன்புசார் பெருந்தகையர்,

செல்லச்சந்திகி "சந்திரியான் ஆச்சிரமம்" சைவகலை பண்பாட்டுப் பேரவையின் மாதாமாதம் வெளிவரும் 'ஞானச்சுடர் மலர்' ஆண்டு மலராக வெளிவருவதை இட்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். காரணம் நுப் பெருமைமிக்க சந்திரி முருகனுடைய அருளால் மயில்வாகனசவாயி களின் அடிமொற்றி ஆரம்பிக்கப்பட்ட சந்திரியான் ஆச்சிரமம் முருகனை வழிபட வரும் அடியார்களுக்கு வயிராற உணவு அழித்துவரும் ஆச்சிரமம் பலபணிகளை இன்று செய்துகொண்டு வருவது எல்லோர்க்கும் மன மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. அப்பணிகளில் மாதா மாதம் மலரும் ஞானச்சுடர் அறிவையும் சமய விழுமியங்களையும் சிந்திக்க தூண்டுவதாக பல கட்டுரைகளையும் சிறுகதைகளையும் தாங்கிவருவது வாசிக்கும் ஆர்வத்தை தூண்டுகின்றது. மாதாமாதம் குறித்த காலத்தில் மலர் வெளிவந்து அனைவரது கரங்களிலும் கிடைப்பது நிர்வாகத்தின் செயல்திறனை அனைவரும் வாழ்ந்ததத்தக்கதாக உள்ளது. மூன்றாவது ஆண்டாக மலர் கும் ஞானச்சுடர் புத்தூயிரமாண்டில் சைவமக்களை நன்னெறியில் வாழ்வதற்கும் சமய கோட்பாடுகளை மக்கள் அறிந்து கொள்வதற்கும் ஏற்ற வகையில் வெளிவருவது வரவேற்கத்தக்கது.

ஞானச்சுடர் ஆசிரியரையும், சைவகலை பண்பாட்டுப் பேரவையின் ரையும் இறைவன் ஆசீர்வதிக்கவும், ஆச்சிரமத்தின் பணிகள் சிறப்புற்று விளங்கி மக்களுக்கு பயன்தர இறைவனை பிரார்த்திக்கின்றோம்.

"என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு"

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதிவம்

“ஞானச்சுடரே” வா!

ஊனச்சுடரே ஊனச்சுடரே ஊனச்சுடரே

மெய் ஞானம் என்னும் பெருகிட
அஞ் ஞானம் இன்றே அகன்றிட
ஊன்பங்கள் நீக்கி மறைந்திட
துவரங்கள் ஒடிப் பறந்திட
மூன்றாம் ஆண்டில் வெளிவரும்
“ஞானச்சுடரே” வா! வா! வா!

இன்பமாய் நாம் வாழ்ந்திட
இன்பப் பாதை காட்டிட
அன்புநெறி எங்கும் பரவிட
அழுக்காறு ஒடி அகன்றிட
இன்றில்ல நேற்றில்ல எந்நாளும்
“ஞானச்சுடரே” வா! வா! வா!

கந்தோர் யாவரும் விரும்பிட
இறைவழி நின்று வாழ்ந்திட
இவிய பன்மை வளர்த்திட
இனிதே வாழ்வை வளமாக்க
மாதந் நோறும் வெளிவரும்
“ஞானச்சுடரே” வா! வா! வா!

அறநெறிப் பன்மைப் போற்றிட
ஆன்மீக அறிவை வளர்த்திட
தாழ்வை நீக்கி வாழ்ந்திட
நெய்லீகக் கலைகள் மலர்ந்திட
ஆற்றல் கரையாள் அருளாலே
“ஞானச்சுடரே” வா! வா! வா!

சமூகஜோதி

கா. கணேசதாசன் J. P.

(ஒவ்வொரு பெற்ற அன்பர்)

**அந்நிதியான் ஆச்சிரம
சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை**

**பொதுசன நூலகம்
மாற்றாசைப**

தொண்டைமாவாறு

ஸ்தாபிதம் : 27 09 - 1992

பேரங்கர்கள் :

ஸ்ரீஸ்ரீ கோமுகநீதர பரமாமூர்த்திய ஸ்வாமிகள் சிவஸ்ரீ பண்டிதர் சைவப்புவலர்
[நல்லை ஆதின முதல்வர்] கா. நமசிவாயக்குருக்கள்
[சைவசாஸ்திர ஆசிரிய ஆலோசகர்]

சிவஸ்ரீ சோ. தண்டபாணிகநேடுவர் J. P. பிரம்மஸ்ரீ H. மனோகரங்குருக்கள்
[வல்லவ ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மா பித்தம்குரு] [வல்லவ வைத்தீஸ்வரன் தேவஸ்தானம்]

தலைவர் :

சி. நாசலிங்கம்
(தொழிலதிபர்)

செயலாளர் :

ந. அரியரெத்தினம்
(அதிபர் யா / தொண்டைமாவாறு,
பிரகத்திப்பிள்ளை ம. வி.)

பொருளாளர் :

செ. மோகன்தாஸ்
(நிர்வாகி, சந்நிதியான்
ஆச்சிரமம்)

உபதலைவர் :

க. சிவக்கொழுந்து J. P.
(*இளவீடு)

உபசெயலாளர் :

ஆ. அருணாசலம்
(செல்வச்சந்திர)

உபபொருளாளர் :

தே. நடராஜா
(இளவீடு)

நிர்வாகாமை உறுப்பினர்கள் :

க. இருப்பயக்கிரிநாதன்
(முயல் வெற்ற தயாரதிபர், இளவயங்க)

பண்டிதர் க. முத்துவேலு
(இளவ, ஆரியர் இளமாளன்)

A. அரங்கிள்ளை
(வலிசெங்கு)

க. கந்தாமி
(முயல் வெற்ற தயாரதிபர், காணவங்க)

இசைமணி சி. துரைராசா
(வெட்டை)

க. அருள்விங்கம்
(சங்காள)

சி. நவரெத்தினம்
(முயல் வெற்ற ஆசிரியர், காணவங்க)

சே. சந்திரநாதன்
(*இளவீடு)

இ. புஸ்ஸிநாதன்
(*இளவீடு)

“ஞானச்சுடர்”

மார்கழி மாத வெளியீடு

அறிமுகவுரை :

மார்கழிமாத மலருக்கான அறிமுகவுரையை வக்ஷை முத்துமாரி அம்மன் தேவஸ்தான பிரதமசுரு விவழி சேரா. தண்டபாணிக தேசிகர் அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள். தொடர்ச்சியாக இரண்டு வருடங்கள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் ஆத்மீக நூலான ஞானச்சுடரில் முதல் வெளியீட்டில் பங்குபற்றுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததை நினைவு கூர்ந்த பிரதமசுரு அவர்கள் தற்போதைய வெளியீட்டிலும் பங்குபற்றுவதற்கு கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை ஒரு பேறாகக் கருதுவதாகச் சம்பவங்களுக்கு எடுத்துக்கூறினார்கள்.

பல மலர்கள் தோன்றி மறைந்து கொண்டிருக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கொடர்ந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் இந்த மலர் ஒளி மங்காறு மேலும் பிரகாசிக்க வேண்டுமென்றும் புத்தாயிரமாம் ஆண்டில் மக்கள் சுபிட்சமைய வேண்டியும் தனது ஆதிகளான வழங்கினார்கள்.

மதுபீட்டுரை :

கடற்காளை மதிப்புரையை யாழ் பல்கலைக்கழக இந்து நூலகத்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் பிரம்மஜி ப. கோபாலகிருஷ்ண ஐயர் அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள். ஆச்சிரமம் என்றால் அது எப்படிச் செயற்பட வேண்டுமென்பதை பேராசிரியர் அவர்கள் அடியார்களுக்கு எடுத்துக்கூறினார்கள். சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் ஏனைய தொண்டுகளுடன் செல்க்கும், சிந்தனைக்கும் விருந்தாகக் கூடிய வகையில் ஆத்மீகப் பணிகளையும் மேற்கொண்டு வருவது சிறப்பாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டியது என்பதையும் குறிப்பிட்டார்கள்.

தற்காலத்தில் ஆத்மீக சஞ்சிகை ஒன்றை நடாத்துவது என்பது இலேசான காரியமல்ல என்பதை எடுத்துக் கூறிய பேராசிரியர் அவர்கள் பலதரப்பட்ட கட்டுரைகளைத் தூங்கி பலதரப்பட்டவர்களுக்கும் பொருந்தக் கூடியதாக கடர் வெளிவதனு் கொண்டிருப்பதை கட்டுரைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு எடுத்துக் கூறினார்கள்.

முன்றாவது வயதில்...

6 FEB 1954
மாநகர...
யாழ்ப்பாணம்

ஞானச்சுடர் எமது மனவாசனையுடன் ஒரு ஆத்யீகச்சூனிகையாக முன்றாவது வயதில் காண்டி வைப்பதைப்பற்றி எமது மதிழ்ச்சியை வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளுகின்றோம்.

ஞானச்சுடர் எமது பிரதேசத்துடன் மட்டும் தொடர்புபட்டதாக யிருந்த நிலைவரிலிருந்து விரிவுபட்டு இன்று இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளுக்கும் மட்டுமன்றி கடல் கடந்தும் தனது சுடரைப் பரப்பிக்கொண்டிருப்பது எமக்கு பெருமையளிப்பதாகவுள்ளது.

துய்மையான நோக்கத்துடன் ஞானச்சுடர் வெளிவந்து கொண்டிருப்பதும் அதன் மீது ஆற்றங்கரையாண்டாய அருட்பாரிவை ஆழமாகப் பதிந்திருப்பதுமே அதன் சிறப்பிற்கும் உயர்விற்கும் காரணமென்றதாம் நம்புகின்றோம்.

சுடர் பிரகாசிப்பதற்கு தமது ஆக்கங்களை வழங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற சமயப் பெரியோர்களையும், அறிஞர் பெருமக்களையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நன்றியுடன் கௌரவிப்பதும் அவர்களை ஊக்கப்படுத்துவதும் பொருத்தமான ஒரு செயல்கரியமே. அதே போல்தான் எமது பணியைப்பாராட்டி தனிப்பட்ட முறையிலும், அமைப்புரிதியாகவும் பல்வேறு வாழ்த்துக்களை அனுப்பிக்கொண்டிருக்கும் நல்ல உள்ளங்களுக்கும், எமது அன்பான வாசகர்களுக்கும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

மேலும் எமது மொழிக்கு பெருமை பெற்றுக்கடும் திருக்குறள் தொடர்பான சிறப்புக்களையும், சுடர் தரும் தகவல் என்ற புதிய அம்சங்களையும் உள்ளடக்கி வெளிவருகின்ற புத்தாசிரமாம் ஆண்டுச் சுடர் மேலும் பிரகாசிக்க சந்திதியான் திருப்பாதகங்களைப் பணிகின்றோம்.

பேரவையின் சார்பில்
ஆசிரியர்

கடர் தரும் தகவல்

சென்னை

பெரிய, கனவு நம்பிக்கைத்துரோகம், கடன்ம தவறுகள் போன்ற தர்மத்திற்கு புறம்பான காரியங்களே சமகால வாழ்வுகளின் மனிதர் காணப்படுவதால் மனிதரபிமானம் என்றால் என்ன என்பதே தெரியாமல் அதிகமானவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். மனிததர்மம், மனிதரபிமானம் என்பவை அழிந்து போய்விட்டதா? என்று பல பெரியோர்கள் அங்கவாய்ப்பதையும் கவனமுடிவிறது.

அவரையும் இவ்வீதமான கயதல் செயற்பாடுகள் முனைப்புற்றுக் காணப்படும் இக்காலகட்டத்திலும் மனிதநேயம் அழியவில்லை என்பதை பின்வரும் சம்பவம் எமக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

திரு. பா. விங்குமார்த்தி என்ற ஓய்வுபெற்ற காணி அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் 752 இலக்கமுடைய இ. போ. ச. பேருந்து வண்டியில் 13-12-99 ஆம் திகதி 1-45 மணிக்கு வாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அவரது சொந்த இடமான வல்வெட்டித்துறைக்கு ரிசயரணம் செய்யும் பொழுது தனது தேசிய அடையாள அட்டையை தவறவிட்டு விட்டார். ஒரு தரும் காரியத்திற்காக சென்று வந்த அவருக்கு இப்படி நடந்துவிட்டதே என்று அவரது மனைவியும் கவலைப்பட்டு குழப்பத்துடன் அன்றைய பொழுதைப் போக்கினார்.

அடுத்த நாள் காலைவில் கதவு தட்டப்படும் சத்தம் கேட்டு கதவைத் திறந்தனர். அங்கே ஒரு நடுத்தர வயதைக் குடாண்டிய பெண் காணப்பட்டார். அவர் நீங்கள் தானே விங்குமார்த்தி? கேற்று நீங்கள் ஏதாவது பொருளைத் தவற விட்டீர்களா என்று கேட்டு, விங்குமார்த்தி அவர்களுந் தனது அடையாள அட்டை தொலைந்தது பற்றிக் கூறுகின்றார்.

அப்பொழுது அந்தப்பெண் அதற்குள் எவ்வளவு பணம் வைத்திருந்தீர்கள் எனக்கேட்கின்றார். இதனைக்கேட்ட விங்குமார்த்தி அவர்கள் குழப்பத்துடன் என்ன செய்யலது என்று தெரியாது சிறிது தடுமாற்ற

மடை, நீதார். பின்பு ஒருவாறு தன்னைச் சந்தாகரித்துக்கொண்டு நிதானமாக அதற்குள் பணம் எதுவும் நான் வைக்கவில்லையே என்று பதில் கூறினார்.

அதற்கு அந்த அம்மா அதனை நான் எடுக்கும் பொழுதும் பணம் இருக்கவில்லைத்தான் ஆனால் அதற்குள் நீங்கள் பணம் வைத்திருந்தால் அந்தப்பணத்தையும் போட்டு ஒப்படைக்கவே அவ்வாறு கேட்டேன் ஏனென்றால் அடையாள அட்டையை ஒப்படைக்கும் பொழுது அதற்குள் இருந்த பணத்திற்கும் நானே பொறுப்பு என்று பதில் கூறினார்.

கண்டெடுத்த அடையாள அட்டையை அவரது வீட்டைத்தேடி ஒப்படைக்க விரும்பியது மட்டுமன்றி தனது தாய்மையான தர்மநெறி சார்ந்த செயற்பாட்டிற்கு களங்கம் ஏற்படாதிருப்பதற்காக தனது சொந்தப் பணத்தையே இழக்க விரும்பியுள்ளார் அந்தப்பெண். வல்லெட்டித் துறைக்கு அயலில் உள்ள ஊரிக்காடு என்ற கிராமத்தைச் சேர்ந்த திருமதி பவாவி முறையும்பிள்ளை என்பவரே அந்த தர்மநெறிதவறாத பெண்.

பெண் துலகம்
மாணவர்பக்கம்

மாணவர் பக்கம்
வழமைபோல் மாசிமாத மலரில்
இடம் பெறும்.

இத டாக் சிறப்புப் பிரதி பெறுவோர்

திரு. கு. கங்கலேனியன்
(வேலி களஞ்சியம், மாழ்ப்பாணம்.)

திரு. Dr. K. சிவநாதசூரியர்
(மானிடவாதம், கொழும்பு.)

திரு. நா. சூரமங்கலம்
(புதிய மாழ். வைத்தியசாலை, ஆனைப்பத்தி.)

திரு. ந. நற்குணம்
(சசிலா நகையாடம், பருத்தித்தூறடி.)

திரு. சி. வணேசலிங்கம்
(தமிழ்ப்புறங்கா, நெல்லியடி.)

திரு. ஆ. ஜீவரெட்டணம்
(ஆறுமுகம் சிற்பாலயம், திருநெல்வேலி.)

திரு. க. சோமசேகரம்
(மகாராணி பிடவை அகம், மாழ்.)

திரு. ந. சிவகுமார்
(ராஜன் எலக்ட்ரானிக், அச்சவேலி.)

வயன் K. செல்வரத்தினம் J. P.
(ஆல்பத்திரி வீதி, அச்சவேலி.)

உரிமையாளர்
(பாக்கியரெட்டணம் ஹாட்டிவெயர்ஸ், சங்கராலை.)

திரு. வெ. கந்தையாபிள்ளை அன் கன்ஸ்
(49, கே. கே. எஸ். வீதி, மாழ்.)

உரிமையாளர்

(மலையன் கபே, பெரியகடை - யாழ்.)

திரு. S. முனாநாதன்

(அஜந்தாஸ் பெரியகடை - யாழ்.)

திரு. செ. மதியாபரணம்

(வளர்மதி பிடவை அகம், கே. கே. எஸ். வீதி, யாழ்.)

திரு. இரா. ஸ்ரீநாராயண

(விவீகா சுவாமிமன்றம், உடுப்பிட்டி.)

திரு. ஆ. பாலநெடுஞ்சாமி

(கலைவாணி கண்ணாடிக் களஞ்சியம், நெல்விடடி.)

திரு. க. பாலகம்பிரமணியம்

(பதிவாளர் ஈஸ்வரிமில், உடுப்பிட்டி.)

உரிமையாளர்

(ஸ்ரீ கிருஷ்ணாஸ், சங்கராமை.)

திரு. சி. போகநாதன்

(யோகாஸ் இரீம் கவுஸ், கத்தமுருகேசனார் கிளைபாடி, மந்திடை.)

திரு. V. இரத்தினசீகரம்

(வெசுத்தி மோட்டோர்ஸ் ஆன் கொமிஸிளிகேசன், பருத்தித்துறை.)

திரு. சி. அரித்தலிங்கம்

(இராச இல்லம், திக்கம் - அவ்வாய்.)

இலங்கை வங்கி

(காங்கேசன்துறைக் கிளை.)

ஞானச்சுடர் வாசகர் போட்டியில் பரிசு பெற்றோர் விபரம்

ஊராட்சித்துறை, கன்னடம்

- 1-ம் இடம் : செல்வி நந்தினி கணேசதாசன்
(கொழும்புத்தலை, யாழ்ப்பாணம்)
- 2-ம் இடம் : திரு. நிலையநாதரிள்ளை சிவநேசபிள்ளை
(இடைக்காடு, அச்சவேலி)
- 3-ம் இடம் : செல்வி வ. கலாதேவி
(நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்)

ஆறுதல் பரிசு பெற்றோர் விபரம்

- செல்வி சாமினா கனகராசா
(நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்)
- திருமதி கலோஜனா ஜெயதாசன்
(இருபாவை கிழக்கு, கோப்பாய்)
- திரு. சின்னையா சந்திரசேகரம்
(ஆடியபாதம் வீதி, திருநெல்வேலி)
- செல்வி கௌரீஸ்வரி இரத்தினசபாபதி
(புங்கன்குளம் வீதி, யாழ்ப்பாணம்)
- செல்வன் சந்திரலிங்கம் பரேதன்
(இன்பகுட்டி, பருத்தித்துறை)
- செல்வி கருந்தினி சுப்பிரமணியம்
(அச்சவேலி தெற்கு)
- செல்வி நந்தகுமாரி இராமலிங்கமூர்த்தி
(அச்சேழு, நீர்வேலி)
- திரு. ச. கந்தசாமி
(சிவன் வீதி, ஆவரங்கால்)
- செல்வி ஜெகதீ நரசனாமூர்த்தி
(குராவத்தை, கன்னடம்)
- செல்வி பவிதா கணேசன்
(வெள்ளவத்தை, கொழும்பு)

ஏன் சூட்டிக் கொள்கிறோம்?

விநாயகர் திருமுன் நின்று வணங்கும்போது இரண்டு கைகளாலும் தளையில் சூட்டிக்கொள்கிறோம் ஏன்?

வடக்கேயிருந்து ஒரு நாள் அகத்தியர் தம்முடைய கமண்டலத்தில் கங்கை ஆற்று நீரை அடைத்துக்கொண்டு தெற்கே வந்தார். நடகு மலையில் அமர்ந்து கமண்டலத்தைப் பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு சிவபூசை செய்து கொண்டிருந்தார். அந்தநேரத்தில் இத்திரன் சீர்காழியில் மறைந்திருந்து பூசை செய்து கொண்டிருந்தான். நெடுதூள் மழையில்லாபாயால் பூசைக்குப் பூ கிடைக்கவில்லை. இதற்கு என்ன செய்வது என்று இத்திரன் கவலினான். அப்போது அங்கு வந்த நாரதர் அகத்திய முனிவருடைய கமண்டலத்திலிருக்கும் நீரை வெளியும் பாயும்படி செய்தால் நற்கவலம் சேழிக்கும் என்றார். உடனே இத்திரன் விநாயகரை வழிபட்டு அகத்தியரின் கமண்டல நீரை வெளியேற்றும்படி வேண்டினான். விநாயகர் கரத்தை வடிவில் சென்று கமண்டலத்தின்மீது அமர்ந்தார். அகத்தியர் கரத்தைக் கையசைத்து விரட்டினார். கரத்தை கமண்டலத்தைக் காலால் உத்திவிட்டுப் பறத்தது. கமண்டலம் கவிழ்ந்தது கமண்டல நீர் காவிரியாகப் பெருக்கெடுத்தது.

அகத்தியர் கரத்தைக் கையசைத்து விரட்டினார். கரத்தை ஒரு சிறுவனாக உருமாறி நின்றது. சிறுவனை இரண்டு கைகளாலும் தளையில் சூட்டி ஓடினார் அகத்தியர். சிறுவனும் ஓடினான் அகத்தியர் மேலும் விரட்டிக் கொண்டே ஓடினார். விநாயகர் தம் உண்மை வடிவைக் காட்டவே றிகைத்து விட்டார் அகத்தியர். பின்னர் அவர் விநாயகரை வணங்கி "ஹங்காரப்பொருளே உன்மனச் சிறுவன் என்று கருதிக் குட்டவந்த நானே சிறுவன் என்று சொல்லித் தம் தளையில் சூட்டிக் கொண்டார்."

விநாயகர் "அன்பினே இன்று முதல் எம் திருமுன் பக்தியுடன் நின்று தம் தளையில் சூட்டிக் கொண்டவோர் சரிய அறியும் சரிய செல்வமும்பெற்று வாழ்வர் என்றார்" அது முதல் ஏற்பட்டதுதான் இத்தக்குட்டிக் கொள்ளும் வணக்க முறையாகும்.

தொகுப்பு :
க. சிவசங்கரநாதன்

★ அருவின் பிடி உயர்ந்த வடிகும் மெளனம். ★

பகவான்

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் திருவாய்மலர்ந்து அருளியவை

பெண் ஆசைப் பிணிப்பு

ஓர் ஏழைப் பிராமணனுக்குச் செவ்வளவான ஐஷ்ணிக வர்த்தகம் ஒருவன் சிஷ்யனாக இருந்தான். அவ்வர்த்தகன் பரமலோகி. ஒரு நாள் அந்தப் பிராமணன் தனது பாகவக புஸ்தகத்திற்கு உறை போடுவதற்காக ஒரு சிறு வஸ்திராத்துண்டு வேண்டும் என்று தனது சிஷ்யனிடம் கேட்டான். வர்த்தகனோ "கவாமி! தங்களுக்கு இல்லை என்று சொல்லவதற்கு மனம் வருந்துகிறேன். சற்றுமுன் வாலி சொல்லியிருந்தீர்களேயா என்று தாய்கள் கேட்டதைக் கொடுத்திருப்பேன் இப்போது என்னைவசம் சிறிய துண்டு ஒன்றும் இல்லையே என்றாலும் தாய்கள் கேட்டது எனக்கு ஞாபகமிருக்கும். ஆனால் அடிக்கடி மாத்திரம் நினைப்பீட்டுங்கள் என்று பதில் சொல்லி அனுப்பினான். பிராமணன் வெறும் கையவாக வீட்டிற்குத் திரும்ப வேண்டியதாயற்று. குருவுக்கும் சிஷ்யனுக்கும் நடந்த இந்தச் சம்பவமனைகைய அச்சிஷ்யனுடைய மனைவி பிஷ்ணால் இருந்து கேட்டாள். அவள் உடனே ஒரு மணிதனைப் பின்பக்கமாக அனுப்பி பிராமணனை அழைத்து வரச்செய்து.

அவருடன் உள்ளே சென்று கவாமி! என் கவாவரிடம் தாய்கள் கேட்டது என்வகோ?" என்று கேட்டாள். நடந்ததைச் சொன்னவன் பிராமணன். வர்த்தகனுடைய மனைவி, "கவாமி! தாய்கள் வீட்டிற்குச் செல்லவாம். நாளைக்காலை யில் விரும்பிய வஸ்திரம் அங்கு வந்துகொடும்" என்று சொல்லி அனுப்பினாள். அன்றிரவு வியாபாரி வீட்டிற்கு வந்ததும், அவன் மனைவி 'இன்றைக்குக் கடை மூடியாய் விட்டதா? என்று கேட்டாள். "மூடியாய் விட்டது, விசேஷம் என்ன?" என்றான் வர்த்தகன். அதற்கு அவள், "உடனே கடைக்குப்போய் அங்கிருக்கும் விவசாயர்த்தக வஸ்திரங்களில் இரண்டை எடுத்து வாருங்கள்" என்றாள். "என்ன அவசரம்? நாளைக்காலை யில் எடுத்துவந்து தருகிறேன்" என்றான் வர்த்தகன். "இல்லை, எனக்கு இப்போதே வேண்டும். இல்லாவிட்டால் வேண்டவே வேண்டாம்" என்றான் அவன் மனைவி. வர்த்தகன் என்ன செய்வான்? பாவம்! வீண் சாக்குப் போக்குகளைச் சொல்லிப் போகச் சொல்லக்கூடிய ஆதிக் குரு அவ்வ இவள், உடனே சிழிப்படிய வேண்டிய 'தனையனை மந்திர குரு

★ அவசரம் அடுக்காளால், வேடம் குறையும் ★

அவள். சொன்னதைக் கேட்கா விட்டால், அன்றைய இராப்போது பெரும்பாடாக முடியும் என்பதை உணர்ந்த வர்த்தகன் அந்த நிமி யில் மறுபடியும் கடைக்குப்போய் திறந்து, மனைவி கேட்ட வஸ்தி ரங்களுடன் சிறும்பி வந்தான். மது ரா' காலையில் அவள் அவ்வஸ்தி ரங்களைக் குருவீரு அனுப்பும் போது, இனிமேல் தங்களுக்கு ஏதேனும் தேவையாக இருந்தால், எனக்குத் தெரிவித்தால், நான் கொடுத்ததுப்போவீள்" என்று சொல்லாப்படி சொல்லியனுப்பி னாள். ஆதலால், ஐகத் மீதாவாஷ லர்வேஸ்வரனைப் பிரார்த்தித்துக் கேட்டதைக் காட்டிலும் தயான தன்மையுடைய ஐகன்மாதாவைப் பிரார்த்தித்துக் கேட்டால் விருப்பு வதைப் பெறுவது வந்தது.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம் ஸர் தமது பத்திவீர்புடன் இருகல் தாச்சிரமத்தில் இருந்து மும்ப லாழ்க்கையைக் கைக்கொள்ளாத கற்குக் காரணம் என்ன என்பதை ஐகவர் கேட்டார். அதற்குப் பக் லான் பின்வருமாறு பதில் சொன் னார்:

ஐகநான் கார்த்திகேய பக வான் தம் நகத்தால் ஒரு பூனையைக் கீழிவிட்டு அன்னையிடம் இறம்பிளார். தமது அன்னையின் கன்னத்தில் விரலால் கீழிய அடை யாளம் ஒன்று இருப்பதைக் கண்டார். கண்டதும், 'தாயே! உனது கன்னத்தில் இத்தவடு எப்படி உண்டாயிற்று' என்று கேட்டார். ஐகன்மாதாவாள், 'குழந்தாய்!

இது உன் கைக்கரியத்தான், உனது கை நகத்தின் வேலை என்றாள். கார்த்திகேயர் திருக்கிட்டு "எப் படியம்மா! நான் உன்னை ஒரு போதும் கீழியதில்லையே" என் னார்.

குழந்தாய்! இன்று காலையில் நீ ஒரு பூனையைக் கீழியதை மறந்துபோய் விட்டாயா?"

"ஆமாம் கீழினேன். ஆனால் உன்னுடைய கன்னத்தில் வடு ஏற்பட்டதன் காரணம் என்ன?"

"குழந்தாய்! உலகத்தில் உள்ள சாவ ஜீவராசிகளிலும் நான் இருக்கிறேன், சகல பிறவுட்டியும் நான் நான். ஆதலால், நீயாரை வருத்தினாலும் அது என்னை வருத்திவதாக இருக்கும்?"

இதைக் கேட்டதும் கார்த்தி கேயருக்கு அதிக ஆச்சரியம் உண்டாயிற்று. மேலும், அவர் ஒரு வரையும் கல்யாணம் பண்ணிக் கொள்வதில்லை என நிச்சயித்தார். ஏனெனில் அவர் யாரைக் கல்யா ணம் செய்து கொள்வது? ஒன் லொரு ஸ்திரியும் அவருக்குத் தாய் அல்லவா? ஆதலால் அவர் கல்யா ணம் செய்து கொள்ளவில்லை. நான் கார்த்திகேயரைப் போன்றி ருக்கிறேன். ஸ்ரீலொரு ஸ்திரியும் எனக்குத் திவ்யமாதாவாகவே தோன்றுகின்றான் வட நாட்டில் கார்த்திகேயர் எப்போதும் பிர மச்சாரியாகவே இருக்கின்றார். என்ற கொள்கையை மக்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இருமதி

செ. அருளானந்தம்

★ நன்மை என்பது செயலில் காணும் அன்பு. ★

மூன்றாம் வயதில் ஞானச்சுடர்

“நானொரு மேனிமும் பொரு
தொரு வண்ணமுமாக” வளர்ந்து
வரும் தொண்டைமாளாறு சந்திதி
யாள் ஆச்சிரம சைவ கலை பன்
பாட்டுப் பேரவைவயின் சேவை
அளப்பரியது. தூண்களில் சிறந்த
தூணம் சன்னதூணம் என்பர்.
அத்தவகையில் அன்னதூணம் ஒரு
புறம், மறுபுறம் அறிவை வளர்க
கும் மலர் வெளி வீடு என்ற
வாறாக அமைகின்றன.

இந்த வகையில் 31-ம் நூற்
நாண்டில் காலடி வைக்க இருக்கும்
எமக்கு அறிவினை ஊட்டுகின்ற
ஒரு வழியில் ஞானச்சுடர் விளங்கு
கின்றது. ஆரம்பத்தில் ஒரு சாதா
ரண நிலையில் வெளிவந்த சுடர்
இன்று அழகிய அட்டையுடன் பன்
சிறப்பு வாய்க்க இந்த நூலானது
பல கருத்துரைகளால் வழங்கி வரு
கின்றது. அறிஞர் பெருமக்களில்
இன்றும் பலர் இவை மறை காயா
கவே மறைத்திருக்கின்றனர். அவர்
களது ஆற்றலை வெளிக்கொணர
கவும் அவயத்துக் கொடுக்கின்றது.
அது மட்டுமன்றி தரமானகட்டுரை
பயனுள்ள செய்திகள் மனதைப்
பண்படுத்தும் அறிவுரைகளையும்
வழங்குகின்றது ஞானச்சுடர். இங்கு
ஞானச்சுடர் என்ற சொல்லை
ஆராய்வீன்றபோது ஞானம் என்
பது முத்தி அல்லது தத்துவம் என்று
கருதப்படுகின்றன. சுடர் என்பது

ஒளி எனப் பொருள் படுகின்றன.
எனவே ஞானச்சுடர் என்பது
இருளை அகற்றி தத்துவ ஒளியைக்
கொடுப்பது என்பதாகும்.

இச்சுடரை வாசிக்கின்றபோது
தானாக ஒரு பயபக்தி எம்பிட்டுத்தே
உருவாகின்றன. அதாவது அறியா
மையை அகற்றுகின்றன. இவை
மாத்திரமன்று மாணவர் பக்கம்
என்ற ஒரு பகுதியினுடாக மாண
வர்களது அறிவை வளர்க்கின்றன.
தமிழ்மொழி பற்றிய அறிவு மட்டு
மன்றி ஆங்கில அறிவையும் வளர்க்
கின்றன.

இது மட்டுமன்றி பல பொலி
வுகள் பெற்று இன்றும் இனி என்
றும் ஞானச்சுடர் வளர வேண்டும்
என்பதே பல அறிஞர்களது பெரு
நிரப்பு. இம் மலரை வெளியிடு
கின்ற சந்திதியாள் ஆச்சிரம சைவ
கலை பன்பாட்டுப் பேரவைவயின்
பணி வளர சந்திதி முகுகளை
வேண்டுகிறேன். 1998-ல் கைத்திங்
களில் ஆரம்பிக்க ஞானச்சுடர்
2-ம் வயதை திறைவு செய்து தனது
3-ம் வயதில் காலடி வைக்கின்றது
புத்தாயிரம் ஆண்டில் புதுப்பொழி
வுகள் பெற்று ஞானச்சுடர் வெளி
வர சந்திதியானை வேண்டுகிறேன்.
ஞானச்சுடர் மலர்க் குழுவையும்,
ஞானச்சுடர் மலரையும் வாழ்க்கு
கிறேன். நன்றி.

ஆக்கம்: சி. சரவணன்

★ மலரைப் பருகிவைப்படுத்தாதவே வெற்றிக்கு அடிப்படை. ★

“தெய்வம் உள்ளது” என்ற நம்பிக்கையை வளர்த்துக்கொள்வோம்

இன்றைய சூழ்நிலையில் தெய்வம் உண்டா? இல்லையா? என்ற மனப்போராட்டம் எழுபென்றது. இந்த வேண்டாத மன ஏழ்ச்சியை தள்ளிவிட்டு “தெய்வம் உண்டு” என்று அடித்துக்கொடு முற்படுங்கள். எங்கு கொன்றாலும் எந்தவித வதிர் புச்சக்திகள் வந்தாலும் முழுமம் பிச்சகாபுடன் “தெய்வம் உள்ளது” என்ற மனத்தால் மந்திரத்தைத் வதரியாமாக உச்சரித்து வரலாம்.

தெய்வம் இல்லை எனின் இப்பிரபஞ்சத்தின் விசித்திரமான விளைவுகள் எப்படி நிகழ்கின்றன. எண்ணூக்கணக்கற்ற கோட்க்கணக்கான நட்சத்திரங்கள் பூமியில் விழாது பவனிவருகின்றன அக்க இவ்வாறில் பூமி எப்படி சூரியனை சுற்றி வருகின்றது. வந்தவிதமான சாதனமும் இன்றி எப்படி காற்று வீசுகின்றது

கவிவர்க்கத்திற்கும் கரும்கிற் றும் கவலை சாட்டியவன் யார்?

இன்றவன், அதாவது யந்தப் பரம்பொருளை இத்துக்கள் சிவன், முகன், ஆண்டமுகன், வேறுபல பொயர் இட்டும் தெரிந்துவர்கள் பேசுக என்றும், பெணத்தர்கள் புத்த பிரான் என்றும், இவ்வாறியர் நபிகள், சாபிகவாள் என்றும் அழைப்பர்.

நிரைமற்றவில் நின்று நிகழ்ச்சியை நடத்துபவன் போல

மறைத்து நின்று கொண்டு இப்பிரபஞ்சத்தை ஆட்டுவிக்கின்றான். தான் புலப்படாமல் இருந்து கொண்டு எல்லாவற்றையும் இரக்கிக் கொண்டிருப்பது தெய்வம் அன்றி வேறு ஒன்றுமில்லை. எனவே இன்றைய காலகட்டத்தில் தெய்வ நம்பிக்கையை வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

இதற்கு ஓர் கதைபுண்டு இயல்வாத்தில் ஒரு மணிதர் எப்போதும் தெய்வ நம்பிக்கையை யும் இறை நித்தனை யையும் கொண்டு பிறருக்கு அவர்கள் அனுப்பும் கவர்களுக்கு விவாசம் எழுதிக்கொடுத்துவந்தார்.

அப்படி அவர் எழுதும் போதெல்லாம் (“May God Bless You”) “இறைவன் உமக்கு அருளுவாராக” எனத் தவறாமல் வாழ்த்துவார். ஓய்வு தேரங்களில் சிறுவர்களுக்கு பாடம் கற்றுக் கொடுப்பார். முதலில் (Trust in God) “இறைவனிடம் நம்பிக்கையை வை” என்று போதிப்பார். இப்படியே காண்செய்யும் ஒவ்வொரு செயல்களையும் இறைவன் அருளாகவே அவருடைய கட்டளையாகவே நம் எண்ணத்துடன் செய்து வந்தார்.

பிற்காலத்தில் இவரே இங்கிலாந்து தேசத்து பிரமுகர்களில்

★ நல்லவனைக் கண்டுபிடி, நல்லவனாக நடிக்காதே. ★

இருவராக வந்தார் அவர் பெயர்
ஜேம்ஸ் ரொட்டோவால்

அவர் ஒவ்வொரு செயல்களை
யும் இறை சித்தவான்புடன் செய்
தவர் அல்லவா? அது தெய்வ
சக்தியைப் பெருக்கச் செய்து அவ
ரது வாழ்க்கையை உலகமாதான
தும் பலராலும் போற்றப்பட்டது
மரக உயர் தலையது.

எனவே ஒவ்வொரு மனிதனும்
செயற்கரிய நற்கரியங்களை செய்

யும் போது அது இறைவன் சொ
வாக அதாவது எங்கள் ஆனை
முன்னின் தம்பி ஆகிய முருகப்
பெருமாயின் விடைத்தம் கரிய
பலியென கருதவேண்டும்.

நாட்டின் அமைதியை வேண்டி
முருகம் பெருமானின் அருளை
வேண்டி நிற்கின்றோம்.

ம. செந்தூரன்

இல்லை என்ற வார்த்தையை.....

அடியார்களின் பசிப்பிணியைப் போக்குவதை விரதமாகக்
கொண்டவர் இளையார் முடிமாறநாயனார். அநால் வெணா
யில் வந்த அடியாரின் பசிப்பிணியைப் போக்குவதற்கு எனும்
இல்லாமல் துன்பப்பட்ட காவலருக்கு சமையலுக்கு வேண்டிய
ஒவ்வொரு பொருளைப் பெறுவதற்கும் வழிகாட்டியாக இருந்
தார் அவரது மணலி. இறுதியாக கறி சமைப்பதற்கு ருப்பை
யின் முளைத்திருக்கும் கையைப் பிடுக்கி வருமாறு காவலருக்கு
ஆலோசனை கூறி அந்தக் கிரையிலேயே நான்கு கறிகள் சமைத்து
அடியாரின் பசிப்பிணியைப் போக்கி தவறு காவலரின் தொன்
டிற்கு உறுதுணையாக இருந்தார்.

ஆனால் இன்றைய பெண்களில் அதிகமானவர்கள் வீட்டில்
பொருட்கள் முடிவடைவதற்கு முன்பே இல்லை என்ற வார்த்
தையை அதிகம் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இது தவறானது. உண்
மையில் பொருட்கள் முடிவடைந்தாலும் இல்லை என்ற வார்த்
தையார் பெண்கள் பயன்படுத்தக் கூடாது. அதனை இங்கித
மாகவும், பக்குவமாகவும் வேறு வார்த்தையால் கூறப் பழக
வேண்டும்.

மலர் வெளியீட்டில்
நிருமதி மங்கைபடுகாரி கிருஷ்ணமலர்

★ இளையரின் சோம்பல் முதுமைகள் வறுமை. ★

ம ர ண த் தி ன் பி ன்

நாம் எல்லோரும் உயிருடன் இருக்கும் போது எடுத்துள்ள சரீரம் ஸ்தூல சரீரமாகும். இறந்த பின்பு ஆன்மா தங்கும் சரீரம் சூக்ஷ்ம சரீரமாகும். இது கண்ணுக்குப் புலப்படுவதில்லை.

பிரார்த்தனைகள் நல்லெண்ணெய்கள், கிர்த்தனைகள், பஞ்ச புராணங்கள், சிவபுராணம் ஆகியவற்றை ஒதுக்க உடலைத் துறப்பவர்களுக்கு உதவியாயிருக்கின்றன. இறந்தவர்களுக்குச் சொல்லொணாத உதவியை அளிக்கின்றன. உடலைத் துறந்த ஆன்மாக்கள் விண்ணுலகம் - தேவர்க்கு முன்னேறுவதற்கும், இடைவழியில் அவை அமைதியாகச் செல்வதற்கும் வேண்டி செய்யும் பலத்தரத்தியாகும்.

உடலைத் துறந்த ஆன்மாக்கள் மரணமடைந்தவுடன் உணர்வற்ற நிலையிலிருக்கின்றன அவை மூன்று ஸ்தூல சரீரத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டிருப்பதை உணர்வது இல்லை. உறவினர்கள், நண்பர்கள், சகோதரர்களின் பிரார்த்தனை, கிர்த்தனைகள், புராணங்கள், பிரிந்த ஆன்மாக்களுக்கு ஆறுதலை அளிக்கின்றன. மலங்கிய மனோநிலையிலிருக்கும் ஆன்மாக்களுக்கு சக்தியையும், விழிப்பையும் ஊட்டி, மறைந்த உணர்வைத் திருப்பவும் கொண்டு வருகின்றன. ஆன்மாக்கள் தாங்கள் உண்மையில் ஸ்தூல

சரீரத்திற்கும் இன்மைமென்பதை அறியத் தொடங்கும்படி.

பின்பு அவை குறுகலான ஆகாச ஆறாகிய எல்லை நிறைக்கைக் கடக்க முயலின்றன இதை இந்துக்கள் வைதரணி என்றும், பார்சிகள் மின்னத் பாலம் என்றும், மகமதியர் ஸரத் என்றும் சொல்வர்.

உறவினர்களின் அழுகையும், அரற்றலும், அடக்க முடியாத துக்கமும் அவற்றிற்கு துன்பம் தந்து இருக்கின்றன இவை கவர்க்கத்திற்கு செவ்வும் வழியில் பெரும் தடைவை விண்ணவிற்கும் இதனால் அவற்றிற்குத் துன்பமுண்டாகிறது. அவை அமைதியில் ஆழிந்து கவர்க்கத்தில் பிரகாசத்தோடு விழிப்பு அடையத் தயாராக இருக்கும் போது உறவினர்கள் அழுதுகுழறவதால் இவ்வுலக வாழ்வின் ஞாபகம் நங்கு கிளறப்படுகிறது. அவர்களுடைய எண்ணங்கள் அவற்றின் மணங்களிலும் அதே போன்ற நுயல்புகளை உண்டாக்கித் துறத்துவதற்கை விளைவிக்கிறது.

எனவே உறவினர்கள் பிரிந்த ஆன்மாவின் ராத்தியின் ழிந்தும் பஜனைகளையும், புராணங்களையும் ஓத வேண்டும். விண்ண அழகு, குழறி ஆர்ப்பரிக்கக் கூடாது பலபேர் சேர்ந்து கூடிச் செய்யும் பஜனைகள் பயனுள்ள தாயிருக்கும் பசுவதல் மணம் இடைவிடாது செய்து வரவேண்டும்.

டுர். அப்போதுதான் மரணகாவத் திறும் கடவுள் சிந்தனை தானாக உண்டாகும். அப்போது நினைவுக் கவாமென்பது வீண் மதியீனம்.

நினைவில் பரமபூர்வ கண்ணன் "எவன் இவ்வுடனலைத் துறக்கும் போது மரணகாலத்தில் எவ்வளவு சிந்தித்தபடி செல்கிறானோ அவன் எவ் இருக்கையை அடைகின்றான் இதில் சந்தேகமில்லை" என்று கூறினார்.

மரணத்திலிருந்து எப்படித் தப்பலாடுவானது நனிக்கேதஸுக்கு யமன் பின்வருமாறு கூறினான். "அழிவற்ற பதத்தை அடைவதும் வழியை உணர்த்து கூறுகின்றேன். மனிதன் ஆசைகளால் கட்டுண்டு உள்வான் ஆசைகள் புலன்களால் பிறந்தவை. இவ்வ அவ்வள ஐனன், மரண சக்கரத்தில் பிணைக்கின்றான். அவன் ஆசைகளை ஒழித்து மரணத்தையும், புலன்களையும் அடக்கவேண்டும். இதுவே கொள்வனத்தக்கது.

இதைய நவகையில் உறையும் வகமானதும், நித்தியபராசதுமாவ ஆன்மாவைத் தோலும் செய். பரமாத்மாவிடம் மனத்தை நிலை பிறுத்து புலன்களின் ஆசைகளை அழித்து விடும் போது அஞ்ஞானத்தில் ழன்று முடிக்கள் அறுகின்றன. அப்போது நீ பிரம்ம நானத்தையடைவாய். இவ்வாறு நீ மரணத்தை வெல்லக் கூடும். யானால் கூறுமீட்ட ஞானத்தையும், யோகத்தைப் பற்றிய உபதேசத்தையும் அடைந்த நனிக்கேதஸ் ஆரா பாசம். மரணம் ஆகாவதிலிருந்துவிடுபட்டு பிரம்மத்தையடைந்தான்.

மரணத்திலிருந்து மோட்சப் பதவியை அடைவதற்குரிய மந்திரம் மகா மிருத்யுஞ்ஜய மந்திரமாகும். அது பின்வருமாறு.

"ஓம் த்ரயம் பஹம் யஜா மவேஸு - கந்திம் புஷ்டி வர்த்தனம் உரையநா மிவ பந்தனாக் மிருத்யோர் முக்யிய மாமருதாத்"

இதன் பொருள் பின்வருமாறு:-

நறுமணம் நிறைந்தவரும், ஜீவராஜனைப் போடுபவரும், முக்கணங்களும் ஆகிய சிவபெருமானை வணங்குகின்றோம். ஒரு வெள்ளரிப்பழம் எப்படிக் கொடியிலின்று விடுபடுகிறதோ அப்படியே நம்மையும் மரணத்திலின்று விடுவித்து மோட்சத்தை அருள்வீராக.

இம்மந்திரத்தின் நன்மைகள்:-

இது ஒரு உயிர் வறங்கும் மந்திரமாகும். மாம்புக்கடி, மின்னல் மோட்டார் விபத்துக்கள் இன்னும் பல விபத்துக்களிலிருந்து மரணம் ஏற்படுவதைத் தடுக்கும். தோய் திவர்த்திக்கும் சக்தியுமுண்டு. தனீர இதை நம்பிக்கையோடும், உண்மையோடும், பக்தியோடும் பாராயணம் செய்யின் மருத்துவர்களால் நிவர்த்தியாகாத பிணிகளையும் போக்கிறது. மரணத்தை வெல்லக் கூடிய மோட்ச மந்திரமாகும். அது நீண்ட ஆயுள், சாந்தி செல்வம், நல்லாழிவு, மவந்திருப்தி ஆகியவற்றையும் அளிக்க வல்லது.

திருமதி சந்திரலீலா நாகராஜா

★ தாந்திரிக முன்பே ஜென்கறைத் தோண்டு. ★

செல்வச் சந்திதி முருகோனே!

செல்வச் சந்திதி முருகோனே
 தேவர் தூயரம் தீர்த்தோனே
 அல்லும் பகலும் எண்பாராரும்
 ஆறு முகனே வடிவேலா
 சொல்லுள் அடங்காச் சிவபாலா
 தோகை வள்ளி மணவாளா
 வல்ல லினைகள் கடிந்தோட
 வருவாய் கிருபை தருவாயே
 நாம கேது எனவந்து
 துயரம் கொடுக்கு மினச் சிவகல்
 நாமமின்றிக் காரந் தோட
 நல்லோய் அருள்வ தென்போறு?
 காம குரோத வஞ்சனைகள்
 கருடு யொழிய எந்தானும்
 வாமலாக நிற்போனே
 இதயத் திருந்து அருள்வாயே
 அகந்தை கொண்டு புவிபீது
 அதரர் ஸுன்பம் செயற்கண்டு
 நெகிழ்ந்து வாடிபுள் பாதம்
 நினைத்த போது நெகிழ்ந்தோனே
 இகழ்ந்து மாய வுலகத்தை
 எல்லாம் நீயே என்பார் முன்
 மகிழ்ந்து காட்டி கொடுப்போனே
 மாய ஸுலக்கும் மருகோனே
 தாய விவனார் நெற்றிக்கண்
 தோன்றிக் சரவணப் பொய்கையிலே
 தாயார் அறுவர் அழகுட்டத
 தவழ்த்த மழலைக் குமரேசா
 காயமெடுத்த நாள் தொட்டுக்
 கவலைக் கிரையாய் உழலின்று
 மாய வுலகோர் துயர் தீர்க்கும்
 மயில் வரகனனே அருள்வாயே.

பொதுமன நூலகம்
 மாநில அமைதி

காவர. செ. சுந்தரமயிள்ளன்

மரணத்திற்கு அஞ்சாதவனே வாழத்தகுதி பெற்றவன்.

மாண்டவ்யர்

எய்த அம்பு எய்யப்பட்டவன் மீது எய்துவதுபோல் நாம் முன் செய்த வினை யியதி தவறாது நம் பால் பொருந்தியே தீரும். செய்த தவ முனிவரும் செய்த வினையை அனுபவித்தேயாக வேண்டும்.

நிலத்தில் இட்ட சிறுவிதை பெருமரமாகிக் கிளைத்துத் தேரவ் றுவதுபோல், நாம் செய்த சிறு வினை வளர்ந்து பெரும்பயனாக விளைந்து வரும் என உணர்வ ஆதலால், நாம் மன வாக் குக் காயக் களால் வினைசரிட்டக் கூடாது. சட்டிய திணையளவு விளை பனையளவாக வந்து முளும்.

மாண்டவ்யர் என்ற ஒரு மாதவ முனிவர் கானகத்தில் போனகநீ றுறந்து, வானகம் போற்றத் கவற் செய்து கொண்டிருந்தார். பொறி புலன்களை வென்றார். ஐம்பெரும் தீயின் தழுவில் தின்றார். மனவத அடக்கிக் கடுந்தவம் பல புரிந்தார்; அவர் தவம் புரியும்போது இரவில் அவர் பிரத்தில் தவவொளி எழ்ந்து காட்டின் இருளை அகற்றியது.

அப்பெருந்தவ முனிவர் புன் னரிய நதிகளில் சென்று நீராடு வார். சதா சிவசிந்தையுடன் பற் றற்றவராகித் திரிவார். சிவியோக தெயி தின்றார்.

அவர் சாலவ தேயத்தின் அரு ளில் ஓர் ஓலைக்குழல் அமைத்து

அதில் இருந்து ஒருமையுடன் தவன் செய்து கொண்டிருந்தார்.

சில கள்வர்கள் சாலவ மன்ன றுடைய அரசன்மனையில் களவு செய்துவிட்டுச் சென்றார்கள். காவ லர்கள் அவர்களைத் தொடர்ந்து விரட்டிக் சென்றார்கள். கள்வர் கள் இனி ஓடிவளிய இயலாமென உணர்ந்து மாண்டவ்ய முனிவரு டைய பன்னசாலைக்குள் துழைந்து பொன்னும் மணியும் பொதிந்த முட்டைகளை அவர் முன் வைத்து வீட்டு மூலைகளில் பதுங்கிக் கொண்டார்கள்.

தேடிவந்த காவலர்கள் குடி லுக்குள் துழைந்து, மாண்டவ்ய ரையும் கள்வர்களையும் பற்றிக் கொண்டு பெரன்மணிகளை எடுத றுக்கொண்டு அரசன் முன் திருத் தினார்கள்.

“வேந்தர் பெருமாளே! இக் கள்வர்கள் இரவு நமது அரசன் மனையில் இப்பொன்னையும் மணி யையும் திருடினார்கள். இவன் இக் கள்வர்கட்குக் குரு; கையும் களவு மாசப் பிடித்துக் கொண்டு வந் தோம்” என்றார்கள்.

மன்னவன் அவர்கள் கூற் றினை நம்பி கள்வர்களைக் கொல் றுமாறும் மாண்டவ்யரைக் கழு வில் ஏற்றுமாறும் கட்டளைசரிட்

சுற்றவரே சுதந்திரமானவர்.

டான். ஆய்வண்ணாமே கவ்வர்களைச் சிரச்சேதஞ் செய்கார்கள். மாதவ முனிவரைக் கழுவில் ஏற்றினார்கள்.

“காவலர்களே! நீங்கள் பெரிய படி இவன் கவ்வர்களின் குருவாதலால் இவனையறியாத வண்ணம் இரவில் வரவல் செய்யுங்கள்; இவனுடைய தீடர்கள் இரவில் இவனைக் காளை வருவார்கள். வந்தவர்களைப் பிடித்து வாருங்கள்” என்று மன்னன் கூறினான். அது படி கழுநூற்றின் அருகில் காவலர்கள் ஒளித்திருந்தார்கள்.

கழுநிலை மரண்டவயர் சிருஜத் கெழுந்ததை ஒதியவண்ணம் தொக்கிக் கொண்டிருந்தார். அவர் உடம் பெல்வாந் சிருசிறு ஊசிகள் சொருகப்பட்டிருந்தன. பெரிய ஆணி நெத்திலிலின்று வருத்தியது. அவர் அவற்றை மறிந்து, சித்தத்தைச் சிவன்பால் சேர்த்துக் தவநிலையில் தெருக்கினார்.

முன்று தினங்கள் கழிந்தன. ஒருநாள் விடியற்காலை தக்கி, மர்சி, அக்கிரசர், புலஸ்தியர், பீருரு, வரிஷ்டர், காலிபர் முகனிய முனிபுங்கவர்கள் விண்வழியே சென்றவர்கள் மரண்டவயர் கழுநிலை தொக்குவதைக் காண்பார்கள். உள்ளத் திடுக்கிட்டார்கள். மன்னிடை வந்தார்கள். மரண்டவய முனிவரைக் கைகூப்பித் தொழுதார்கள்.

“தபோதனரே! தங்கட்கு இந்த இடர் ஏவொறு நேர்ந்தது;

தாங்கள் தினைத்தால் மேருகிற் பொடியாகுமே? ஏழு கடல்கள் வற்றித் திடராகுமே! விண்ணும் மண்ணும் வெந்து காம்பலாகுமே? எத்தப்பாவி தங்களைக் கழுநிலை இடவன்? ‘அழி’ என்று ஒரு சொல் தங்கள் வாக்கிலிருந்து வந்தால் அவன் குலத்துடன் அழிவான! பொறுமையின் பொக்கிஷமே! சாந்தமூர்த்தியே! தயா சாகரமே! குணஞ்ஞற்றுமே! இது என்ன வித்தை? அல்லது தாங்களே இப்படி ஒன்றை அமைத்துக் கொண்டீரா? இது எந்த வகையான தவம்? தங்களை இப்படி அவரேனும் இடர் புரிந்தால் எங்கட்கு உத்தரவு கொடுங்கள். அவர்களைப் பிடி சாம்பலாக எரிக்கின்றோம்” என்றார்கள்.

மரண்டவயர் “முனிகணங்கள்! வணக்கம். உற்ற நோய் நோன்றல், உயிர்க்கு உறுகண் செய்யாமை. அற்றே தவத்துக்கு உரு என்றபடி வருகின்ற துன்பத்தைப் பொறுமையுடன் தாங்கிக் கொள்வதுவே தவத்துக்கு ஓர் அங்கமாகும். ஆகவே, என்னை ஒருவரும் கழுநிலை ஏற்றவில்லை, என்னை ஏற்றியது விண்ணை நோக்கவேண்டுமென்றே வேறு யாரையும் நோவக்கடாது. தவஞ் செய்வோர்க்குப் பொறுமையே அவிகலம். ஒரு கட்டிடத்தைக் கடைக்கால் தாங்குவதுபோல் தவத்தைப் பொறுமையுடைய தாக்குகின்றது. நீவிர் இதுபற்றி வருத்தற்க. உமக்கு மறுபடியும் வணக்கம். செய்யு வாருங்கள்” என்றார்.

★ செல்வச் செருக்கு தலைகாட்டியே தீரும். ★

முனிபுங்கவர்கள் அவருடைய அருளுடைமையை உள்னம் உவந்து மீளவும் வொன்வழியே சென்றார்கள்.

இவற்றையெல்லாம் உற்றுக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஒற்றர்கள் அந்நி அழ்புகார் அடைந்தார்கள். மன்னவன்பால் ஒடிச்சென்று அஞ்சலி செய்தார்கள். 'மாண்புமிகு மன்னரே! நாங்கள் கண்ட காட்சியை என்ன என்று கூறுவேளாம். ஆ! ஆ! ஆச்சரியம் கோடு மய மான் உடம்பு பெற்று பல முனிபுங்கவர்கள் வரலிலிருந்து இறக்கி, கழுளில் இருப்பவரை வளங்கி தீன்றார்கள். நாங்கள் கருதினால் உலகம் நீறாகுமே? நங்களை இவ்வாறு செய்தவர் யார்? நாங்கள் சாபம் இடுவேயாம்' என்றெல்லவாப் பலப்பல பகர்ந்தார்கள். கழுளில் உள்ள மகான் அவர்களை நோக்கி "என்னை ஒருவரும் கழுளில் ஏற்றவில்லை; என் விளையே என்னை ஏற்றியது. பொறுமையே பூசணம். நீங்கள் ஆறுநலாகர் செல்லுங்கள்' என்றார். இன்னும் சிறந்த பல அருள்உரை கூறினார். அவர்கள் பறையபடி ஆகாய மார்க்கமாகச் சென்றார்கள். நந்தர்வ மண்டலம் போல் மறைந்து விட்டார்கள். இந்த அரிய காட்சியைக் கண்ணாரக் கண்டோம் என்றார்கள்.

வேந்தன் இவ்வசவங்களைக் கேட்டு நடுநடுங்கினான், தன் அபி யாமைக்குப் பெரிதும் வருந்தினான். அரசாட்சியையே வெறுத்தான். பரிசனங்களுடன் ஒடினான்.

கழுளில் இருந்த முனிவர் பெருமானை மெல்ல இறக்கினான். உடம்பில் தைத்திருக்க ஊசிகளை யெல்லாம் எடுத்தான். நெஞ்சில் இருந்த கம்பி ஆணியைப் பிடுங்கினான் அவருடைய நிருவேணி வருந்தும் என்று கருதி அரசுதைக் கொண்டு அரசாவினான். ஆணியினை நிறிகாகத் தேய்ந்து கொண்டே வந்தது. இன்னும் தான்ற விறற்கடையிருக்கும்போது "முனிவர் வேந்தே! போதும். இது இப்படியே இருக்கட்டும். எனக்கு இது அனுகூலம் புரியும். என்ன அனுகூலம் என்றால் நான் சிவ பூஜை செய்பவன். பூசைக்கு மலர் எடுப்பேன். குடலை கொண்டு போவேன். பூக்குடலையை இடுப் புகூழை தொங்கலிடக் கூடாது. குடலையை உயர்த்தி ஒரு கையில் பிடித்துக் கொண்டு மற்றொரு கையால் மலர் பறிப்பேன். இப்போது நெஞ்சில் உள்ள ஆணியில் பூக்குடலையை மாட்டிவிட்டு ஒரு கையால் பூச்செடியை வளைத்து மற்றொரு கையால் மலர் எடுக்க மிகவும் உதவியாக இருக்கும். ஆகவே மலர்க்குடலை மாட்டி வைக்க இந்த ஆணி பயன்படும்' என்றார். அவருடைய சிவபக்தியின் பெற்றியைக் கண்டு அரசாரும் அருகில் இருந்தோரும் அழுதார்கள். அவருடைய அருளுடைமையை நோக்கி உள்ளம் உருகினார்கள். பலமுறை அவரைப் பணிந்தார்கள்; பாலடிசில் தந்து உபாசித்தார்கள்.

முனிவர் அவர்களை வாழ்த்தி விட்டுச் சென்றார். பின்னர் காட்டில் மிகப் பெருந்தவம் புரிந்தார்.

★ எந்நும் நம்பிக்கை வைத்தே செயற்படுங்கள். ★

மின்னர் ஒரு சமயம் பலவுலகங்களையும் பார்த்து வந்தார் சந்தியவுலகம், பொன்னுலகம், நாகவுலகம், வநுணலுலகம், யமலுலகம் முதலியவைகளைப் பார்த்தார். யமலோகத்தில் அறக்கடவுள் இவரை அன்புடன் பணிந்து இன்றுரை பகர்ந்து உபசரித்தார்.

மாண்டவிய முனிவர் அந்நகரத்தை வரவந்தினார். "அந்நகரத்தை அடவுளே! ஓர் ஐயம், நான் இப்பிறப்பில் எந்த உயிர்க்கடும் ஓர் அணுத்துணையேனும் இடர் புரிந்தேனில்லை. இம்ம ஆணி என் நெஞ்சில் எதப்பதற்கு நான் என்ன குற்றம் புரிந்தேன்? கூறும் என்று கேட்டார்.

அறக்கடவுள் "ஐயனே! தாய்கள் முற்பிறப்பில் செய்தினைப் பருவத்தில் தும்பியைப் பிடித்து அதன் வாளைக் கிள்ளிவிட்டு ஒரு முள்ளைச் சொருகிப் பறக்கவிட்டு வினைபாடினர். அவ்வினை இவ்வினைபாக மூண்டது" என்றார்.

முனிவர் நகைபுரிந்து "அந்நகரத்தை அடவுளே! அறிவு முறியாத நிறுபருவத்தில் செய்த வினை என்னை யடையலாமா? கண்டித்து நல்

வழிப்படுத்தாத தாய் தந்தையரைச் சாரவேண்டும்."

இன்றுமுதல் நான் ஒரு நியதி செய்வேன், இந்த அறத்தில் ஒரு நிருத்தம் புரிலேன். "ஒரு பாலகன் படுணாள்கு ஆண்டுசென்வரை செய்யாத நல்வினை தீவினைகளில் ஒரு பகுதி தாய் தந்தையரைச் சாரக்கடவது. நீரும் மாணுடவுலகில் மனிதனாகப் பிறக்கக்கடவது" என்று உரிச் சென்றார். அதுபடி அறக்கடவுள் விதூரனாகப் பிறந்தார்.

அன்றுமுதல் அறநெறியில் அந்நகர ஒரு நிருத்தம் ஏற்பட்டது. மக்கள் 14 ஆண்டுகள்வரை புரியும் வினைகளில் ஒரு பகுதி மாதா பிதாக்களைச் சேரும் என்பது.

ஆணி நெஞ்சில் இருந்தபடியால் அவர் ஆணிமாண்டவியர் எனப் பெற்றார்.

ஆகவே, நாம் இளம்பிள்ளைகளை நல்வழிப்படுத்த வேண்டும், எவ்வயிர்க்கும் இடர் புரியாதிருக்க வேண்டும்.

தொகுப்பு: சுந்தரீதியான் ஓசூர்மயம்

நீமை செய்ய யாரையாவது தூண்டிவிட நினைத்தாலே போதும்; அந்தத் தீமையைச் செய்து அவர் பெறப் போகும் தண்டனையை விட பல மடங்கு தண்டனைகள் தூண்டிவிட்டவரைத் தேடி ஓடி வரும்.

முன்பு பார்த்தனத்தனி வேறுபாடும் இடையது.

கலைவானியின் சொருப தத்துவங்கள்

சொருப தத்துவங்கள்

இத்து மதத்தை அறுவகைச் சமயங்களாக வகுத்துள்ளனர். அவை சைவம், சாக்தம், வைஷ்ணவம், கரணபத்தியம், கௌமாரம், தெளரம் என்பனவாம். இச் சமயங்களுக்குரிய முழுமுதற் தெய்வங்கலிடத்தில், அவற்றின் உடங்கலிலே அல்லது அவற்றின் உறுப்புக்கலிலே ஏதோ சில வகைப் படைக்கலங்கள் அல்லது கருவிகள் அல்லது பொருட்கள் இருப்பதை நாம் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இந்த அடிப்படையில் நாம் தோக்கும் போது சில பெருமானிடத்தில் உடுக்கு, திருவம், கங்கை, பிணைச்சந்திரன், அரவு, உருத்திராக்கமாலை, சபால மாலை முதலியவைவற்றைக் காணலாம். பராசக்தியிடம் வில், வேல், வாள், மழை, சுட்டி, சூலம் இவை போன்ற பல படைக்கலங்களைக் காணலாம். மகாலிங்கனிடம் சங்கு, சக்கரம், ஐந்துதலை நாகம் முதலியவைவற்றைக் காணலாம். கணபதியிடத்தில் அங்குசம், மேயகுகம், பெருச்சாளி முதலியவைவற்றைக் காணலாம். முருகனிடத்தில் வேல், சேவல், மயில் முதலியவைவற்றையும் காணலாம்.

மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இத்தெய்வங்களிடம் படைக்கலங்கள், கருவிகள், பொருட்கள் காணப்படுவதற்கு ஏதோ சில, பல காரணங்கள் இயலாமலில்லை.

அவை என்ன சமயம் சார்ந்தவரல்லாது சைவ விவக்ருவனவாகவோ அல்லது சமய தத்துவங்களை விவக்ருவனவாகவோ அல்லது மக்களுக்கு நல்ல கெட்டுறா அறிவைப் புகட்டுவனவாகவோ இருக்கலாம். உதாரணமாக நுடராச விக்கிரகம் பஞ்சகிருத்தியங்களை விவக்ருவதாக அமைந்து உள்ளது. இதே போன்று தான்கங்கை, பிணைச்சந்திரன், அரவு புனிததோல், தெற்றிக்கல், நயலகல் முதலியனவும் சைவசமயம் சார்ந்த வரலாற்றையும் தத்துவங்களையும் விவக்ருகின்றன. அன்ன பராசக்தியிடம் காணப்படும் படைக்கலங்கள், விஷ்ணுவிடம் காணப்படும் சங்கு, சக்கரம் பாம்பு முதலியனவும் கணபதி இடத்தில் காணப்படும் அங்குசம், மேயகுகம், பெருச்சாளி முதலியனவும் கந்தனிடத்தில் காணப்படும் வேல், மயில், சேவல் முதலியனவும் பல்வேறு வகையான தத்துவங்களை விவக்ருகின்றன.

மேலே குறிப்பிட்ட ஒவ்வொன்றையும் பற்றி விவக்கப்படுகின்ற கட்டுரை விரித்து விடும். 'எனவே விவக்ருகி இவற்றை விடுத்து கலைவானியின் சொருப தத்துவங்களைப் பற்றிச் சற்றுச்சிந்திப்போமாக.

இப்பரந்த பூமியில் காழும் மனிதவர்க்கத்தினரின் வாழ்விற்கு

அடக்கமே அறிவுக்கு வீத்து.

மிகவும் இன்றியமையாதன கல்வி, செல்லம், வீரம் முதலியனவாம். இம் மூன்றையும் நாம் பெற வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அன்னை பராசக்தியை துர்க்கை, வக்ஷமி, சரசுவதி என உருவகப்படுத்தி நம் ராத்திரி வீரமும் அணுஷ்டிக்கப்படுகின்றது. கல்விக்குரிய தெய்வம் சரசுவதி அவளது சொரூபத்தை

நாம் நோக்கும் போது அவளது வாகனமாக இருப்பது அவ்வம்பட்சியாகும். இது விடத்தில் காணப்படும் சிறப்பு பரவலும் நீரையும் வேறுவேறாகப் பிரித்துப் பருகக்கூடியது. அவளது இருக்கை வெண்டாமரை, அவளது உடை வெண்ணையானது.

“ வெள்ளைக் கலையடுத்து வெள்ளைப் பணிபுண்டு
 வெள்ளைச் சமலத்தில் வீற்றிருப்பாள் — வெள்ளை
 அரிவாசனத்தில் அரசரோ டெம்மைச்
 சரியாசனம் வைத்த தாய் ” எனப் பாடப்பட்டுள்ளது.

எனவே இந்த வெள்ளை நிறம் இருக்கிறதே அதற்கு ஒரு தனி மதிப்புண்டு. வெள்ளை நாய் மையைக் குறிக்கின்றது. அதாவது புறத்துாய்மை அகத்துய்மைமைக் குறிக்கின்றது. நமது அகத்துய்மைக்கு இறை நாம் சிந்தனைகள் இறை நாம் பண்புகள் மிகவும் முக்கியமானவை. கலைவாணிக்கு நான்கு கைகள் கற்பிக்கப்பட்டுள்ளன. கீழேயுள்ள இடது கையில் ஏட்டுச் சுவடியும் மேலேயுள்ள வலது கையில் உருத்திராக்க மாணவையும் மற்றைய இருகைகளும் வீணையை மீட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இவை நமக்கு எவற்றைய விளக்குகின்றன என்பதை நோக்குவோம்.

ஏடு ஏற்றிய கை

மனிதர்களாவிய நாம் கற்றுந் குரிய நூல்களையெல்லாம் கற்க வேண்டியதன் அவசியத்தை விளக்குகின்றது. கற்றுந் குரிய நூல்களால்

வள வேதம், ஆகமம், இதுகாசந் தன், புராணங்கள் சிறந்த இலக்கண இலக்கிய நூல்கள், நீதி நூல்கள் அகப்பொருள், புறப்பொருள் புற நிய நூல்கள் மெய்த்தூரண நூல்கள் விஞ்ஞான நூல்கள் முதலியனவாம். கல்வியை நாம் கசடறக் கற்கவேண்டும். அதாவது ஒரு சிறந்த ஒருவீனிடத்திலோ அல்லது ஆசாவிடத்திலோ றுயத்திரி பறக் கற்க வேண்டுமென்பதை விளக்குகின்றது. மேலும் பன் டைக் காலத்தில் அரிய பெரிய பொக்கிஷங்களாக விளங்கிய நூல்கள் யாவும் ஏட்டுச் சுவடிகள் வடிவிலேயே அமைந்திருந்தன என்பதை எமக்கு ஞாபகப்படுத்துவதாகவும் கருதக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

உருத்திராக்க மாணவையு
 அணிந்த கை

உருத்திராக்க மாணவையு
 வைத்திருப்பவர்கள் பெரும்பாலும்

★ உதயமுடியாவிடால் குற்றமில்லை குற்றமில்லாமல் இரு. ★

யோகிகள். முனிவர்கள், சூரணிகள் சிவனடியார்கள் ஆவர். இவர்கள் ஓர் அமைதியான சூழலில் இருந்து கொண்டு தமது கலைகளை முடி யாவது இறை நாயங்களை உச்சாடனம் செய்து கொண்டிருப்பர். இது மூலமெட்டுத் தரமாகவோ அல்லது ஆயிரத்தெட்டுத் தரமாகவோ அல்லது அதற்கு மேலாகவோ இருக்கலாம். அதாவது 'நாசிவாய' என்ற பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை ஜெபித்துக் கொள் றிருப்பர். மேற்கூறிப்பட்ட எண் ணிக்கையை மறவாமலும் தவறாமலும் இருப்பதற்காக மூல மெட்டு அல்லது ஆயிரத்தெட்டு உருத்திராக்க மணிகளைக் கொண்டு மாலைகளைத் தமது வாக விரல்களினால் உருட்டிக்கொண்டு ஜெபிப்பா. ஆகவே நாம் கற்றறிஞரிய நூல்களைத் தெளிவாகக் கற்றறிவ கற்றவற்றை மறவாமல் மீண்டும் மீண்டும் சிந்திக்கும் வேண்டும் நினைக்க வேண்டும் என்பதையே உருத்திராக்க மாலைகளை அணிந்த கை விளக்குகின்றது.

விண்ணைய வாசிக்கும் கைகள்

கலைவாணி தன்னு இரு கைகளாலும் விண்ணைய இசைத்துக் கொண்டிருக்கின்றாள். எப்பத எவரங்களைப் பயன்படுத்தி அறுபத்து நான்கு கலைகளில் ஒன்றான சங்கீதக் கலையை இனிமையாக வாசித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். இச்செயல் எதனை விளக்குகின்ற தென்றால் நாம் அரியநூல்களைக் கற்க வேண்டும் கற்றவற்றைச் சிந்திக்க வேண்டும். பின்னர்

அவற்றை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்பதையேயாரும். நாம் எந்தக் கலையையும் கற்க வாம் ஆனால் சுற்றில் அவற்றை நடைமுறைப் படுத்தாவிட்டாலோ அல்லது செயல்படவும் கொடுக்கா விட்டாலோ அக் கலைகளைக் கற்றதன் பயனை இழந்து விடுகின்றோம். இதனையே " ஏட்டுச் சுரக்காய் கழிக்கு உதவாது " என்பர்.

“ கற்க சாடற்கு கற்றவை கற்ற பின் நிதிக அதற்குத் தக ”

என்று வள்ளுவர் பெருந்தகை இதனையே செப்பினார் போலாம்.

உதாரணமாக விஞ்ஞானிகள் நன்றாகக் கற்று கற்றவற்றை சிந்தித்து அவற்றிற்குச் செயல் வடிவம் கொடுத்தவை தான் அவர்கள் கண்டுபிடித்த அரிய பெரிய சாதனங்களாகும். வானொலி, தொலை பேசி, தொலைக்காட்சி, தொலை நோக்கி, மின்சாரம், கணினி போன்ற இன்னும் பலவற்றைக் குறிப்பிடலாம். ஒரு சங்கீத வித்துவான் நன்றாகக் கற்று விட்டு கற்றவற்றைத் தீவிரம் பயிற்சி செய்யாமலும், மேடைகளிலோ, சபைகளிலோ, இசையரங்குகளிலோ அவர் கச்சேரிகள் செய்யவில்லை யென்றால் அவர் கற்ற சங்கீதக் கலையினால் என்பபயன் அது மட்டுமல்ல தான் கற்றவற்றை மற்றவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி யென்றால் தான் அவருக்கும் வீட்டிற்கும், நாட்டிற்கும் பயனுண்டா

பொதுமையானவிகளின் கோபத்திற்குப் பாய்ப்படுங்கள்.

கும். இதேபோன்றுதான் நடனம்
 தெந்திரம், நிற்பம், நாடகம்
 போன்ற கலைகளுக்கும் செயல்
 வடிவம் கொடுக்கவில்லையென்
 றால் அக்கலைகள் காலப்போக்கில்
 அழிந்துவிடும்.

எனவே கலை வாணியின்
 சொரூப தத்துவம் விளக்குவது
 யாதெனில் நாம் கற்றற்குரிய நூல்

கலை ஐயந்திரிபறச் சுற்ற வேண்
 டும். சுற்றுவற்றை நன்றாகச் சிந்
 திக்கவேண்டும். பின் அவற்றிற்குச்
 செயல் வடிவம் கொடுப்பதால்
 நாம் கற்ற கலைகள் நமக்கும்,
 பிறருக்கும் நாட்டுக்கும் மன்னா
 கரும் என்பதனை விளக்குவதே
 ஆகும்.

ஆசிரியர் சி. நவரெத்தினம்

வினைப்பயன்

முற்பிறப்பில் எந்தெந்த உறுப்புகள் குற்றஞ் செய்தனவோ.
 அந்தந்த உறுப்புகள் துன்பத்தை அடைபும்.

திருக்கோயிலில் தெய்வ வழிபாடு செய்கின்ற கலைவனுடன்
 வந்து வழிபடுகின்ற ஓர் அழகிய பெண்மணியைக் கண்டகாண்
 ணால் உற்று உற்று நோக்கியவனுக்கு மறுபிறப்பில் பாறு
 கண் உண்டாகும்.

பிறர் பேசும் ரகசியத்தை உற்றுக் கேட்பவன் மறு பிறப்பில்
 செவிடனாகப் பிறப்பான்.

நன்மதி பத்துக்கால்களை முறித்துச் சமைத்துத்தின்றவன்
 மறுபிறப்பில் பத்து விரல்களும் அழகக் தொழுநோயினால்
 துன்புறுவான்.

சதா புறங்கூறுகின்றவன் மறுபிறப்பில் ஊமைமயாய் பிறப்
 பான்.

ஏழைமைய ஓங்கியடித்தவன் மறுபிறப்பில் கையொடிந்து முட,
 வனாவான்.

பிறருடைய வாழ்வைக் கண்டு மனம் புழுங்குகின்றவன். மறு
 பிறப்பில் குன்ம நோயினால் வேதனைப்படுவான்.

ஞானிகளைப் பழித்தவன் மறுபிறப்பில் பீத்தனாகப் பிறப்
 பான்.

இது வாரியார் சுவாமிகளின் வரக்கு.

★ கண்டையின் போது சத்தியம் அடிபட்டுப்போடுறது. ★

சந்திதி ஆச்சிரமப் பேரவையும் ஞானச்சுடரும் வாழ்க

தொண்டையா னாற்றுகரை
கோன்றுசந் நிதிக் கோயில்
அலங்கியருள் முருகமீவளே
தொழுதன்று கதிர்காமர்
திருவிளக் கேற்றியே
தொண்டராய்ப் பூசைசெய்

அண்டரும் போற்றுநின்
னருள்வார்த்தைக் கேற்பவே
அன்மம்பய றவல்படைத்தே
அரியவிள நீர்கொண்டு
அவிசொரிந் தர்ச்சித்து
அள்ளியன் பார்க்கனித்தார்

பண்டைநிலை பேரவின்றும்
அப்பனியை மேற்கொண்டு
பக்தியொடு பலர்செயினும்
பாங்காகச் சந்திதியான்
ஆச்சிரமப் பேரவையோர்
பயபக்தி யோடுவரைவாய்

தவ்வடைகிலம் பொலிக்குறள்
தான்மலர் பணிந்தன்னை
தானப்பணி செய்தலோடு
தனிஞானச் சுடரெனும்
தனித்திங்கள் வெளிர்நீரும்
தாம்விட்டார் நீகாக்கவே

தன்னடக்கம் வலிமை, நல்ல நினைப்பே ஆன்மை.

கந்தாவுண் பொன்னடிவையக்
 கருதாத மும்மலக்
 கள்வராம் அகரர்ப்படவே
 கவின்கொவ்தினுக் கரமேந்தும்
 கதிர்ஞாவு வேலினைக்
 கடிதேவீ யவரையழித்தாய்

அந்தவரை யுளங்கொன்பரை
 அனைத்தினையு மகற்றவே
 ஆச்சிரமப் பணியவைவயினோர்
 அறிஞர்தருங் கட்டுரைகள்
 அலிகள்வாழ்த் துரையெலாம்
 அச்சேற்றி ஞானச்சுடராய்

சிந்தையுற யாவரும்
 பயன்பெறத் திங்கள்கொறும்
 திகழ வீ ராண்டுமலரச்
 செய்து மு வான்குமுதல்
 சிற்றடி பெருக்குதான்
 சேர்த்தேரரை உவைக்கழைத்தே

பந்தமுறப் பாராட்ட
 அப்பன்பை வழியேனும்
 பாமாலை யாய்த்தொடுத்தே
 பாடியே கூட்டுடனல்
 அவையினையும் வாழ்த்தினேன்
 பல்வாண்டு வளர்கவென்றே.

ஆக்கம்:
 புலவர் எவ. க. சிற்றும்பலம்

★ வெற்றியோ தோல்வியோ நீ நல்ல முறைபில் செயலாற்று. ★

மாஸூடத்தை மேன்மைப்படுத்தும்

மாண்புமிகு கோட்பாடுகள்

(மகாபாரதத்திலிருந்து)

திரௌபதி சுயம்வரம்

—————

திரௌபதியின் காய்வுரத்தின் பொருட்டு நகரெங்கும் அலங்கரிக்கப்பட்டது. துருபத மன்னன் சுயம்வரத்துக்களை அழகிய மண்டபம், ஒன்றை அழகுற தீர்மானித்தான். அம் மண்டபத்திலே மன்னர்கள், முனிவர்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் அனைவரும் அவரவர் தகுதிக் கேற்ப அமர்வதற்குரிய தல்விருகான்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. மண்டபத்தில் மையப் பகுதியில் உயர்ந்த மோடயின் மீது ஓர் விவ் இருந்தது. மேலே விதானத்தில் சுழலும் சக்கரம் ஒன்றும் அதன் மேலே அடிக்கப்பட வேண்டிய திலக்கு ஒன்றும் வைக்கப்பட்டிருந்தது. மண்டபம் மிகவும் அழகுற அலங்கரிக்கப்பட்டு இருந்தது.

சுயம்வர நன்னாளும் வந்தது. திரௌபதியைச் சுமங்கலிப் பெண்கள் புனித தீர்த்தங்கலிவால் நன்னீராட்டி, அழகுக்கு அழகு செய்வது போன்று, நன்கு அலங்கரித்துக் கையில் மலர்மாலை ஒன்றை

யும் கொடுத்தனர். திரௌபதியின் அன்னை அவளுக்கு மங்கலத் திலகமிட்டு ஆசிர்வதித்தாள்.

மண்டபத்திலே பல தேசத்து மன்னர்களும், முனிவர்களும், பெரியோர்களும், மக்களும் வந்து கூடினர். எங்கும் மலிழ்ச்சி நிலையது. பலவிதமான இன்னிசைகள் எங்கும் ஒலித்தன. மக்கள் கூட்டத்துடன் அந்தனர் குழாத்தின் நடுவில் பாண்டவர்கள் அந்தஸக் கோலத்தில் வீற்றிருந்தனர். மன்னர்கள் வரிசையில், தண்ணன், பலராமன் முதலானவோரும், துரியோதனன், விசுர்ணன், துர்சாதனன், கர்ணன் ஆகியோரும் வீற்றிருந்தனர். அத்துடன், பெருமளவில் பொதுமக்களும் கூடி மண்டபம் நிறைந்திருந்தது. அத்தனைப் பெரியோர்கள், ஓயம் செய்து, யாக கர்மங்களை மேற்கொண்டனர். மங்களமான மறை மொழிகளை ஒதி யாககர்த்தினியை வளர்த்தனர். இவ் வேளையில் நல்ல முகர்த்த வேளை அன்றித்தது.

உன் உள்ளம் எப்படிபோ அப்படிபே உலகம்.

துருபத மன்னரின் ஆணைப் படி திரௌபதி தோழியர் புடை சூழச் சுயம்வர மண்டபத்துக்கு அழைத்து வரப்பட்டாள். மங்கள வாந்தியங்கள் ஒய்த்தன. அமைதி குடிகொண்ட வேளையில் திரௌபதியின், தலைமயனாகிய திட்டத் தூய்மன் மண்டபத்தின் நடுவில் அவைந்த மேடையில் ஏழிச் சபையினரை நோக்கி "மன்னர்களே! இங்கே ஒரு வில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வில்லை நானேற்றிச், கழலும் சக்கரத்தின் வழியாக அம்பைச் செலுத்தி அதன் மேல் உள்ள இலக்கை யார் அடிக்கிறார் களே! அவர்களுக்கு, என் தங்கை மாலையிடுவாள். இதுவே சுயம்வர விதியாகும்" என்று கூறித் தன் இருக்கையில் அமர்ந்தான்.

வில்லை நானேற்றி இலக்கை அடிக்க மன்னர்கள் இவ்வொரு வராக எழுந்து முயல்வனர். முதலில் சேதி நாட்டு மன்னக் சிசுபாலன், எழுந்து வில்லை தெருவி நானேற்ற முற்படுகையில் வில்லின் நான் சிறிது இடைவெளி இருக்கும் போது முடியாது வில்லால் அடிபட்டான். இவ்வாறே சரசஸந்தன், துர்யோதனன், கர்ணன் முதலானோரும், வில்லில் நாளை ஏற்ற முயன்ற சமயம் வில்லால் அடிபட்டுத் திரும்பினர். இவ்வாறு பெரும் வீரர்களானவர்கள் முயன்றும் தோல்வியடைந்ததனைக் கண்டனூற்ற மற்றைய மன்னர்கள் அவமானத்துக்கு அஞ்சி அமைதியாய் இருந்தனர். மன்னர்கள் செயல் ஓய்ந்த நிலையில், அத்தவர் நடு

வேயிருந்த அர்ச்சுவன் எழுந்து வில்லை நோக்கிச் செல்லவானான்.

அத்தணக் கோலத்தில் வருவது அர்ச்சுவனே என்பதனைக் கண்ணன் உணர்ந்து, மலிந்துடல் அமர்ந்திருந்தான். தம்மிடையே இருந்து, ஒரு இளைஞன் எழுவதைக் கண்ட அத்தனர் கன்மெழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்து அர்ச்சுவனை ஊக்கப்படுத்தினர். சிலர் இதுனைப் பார்த்து நகைக்கவும் செய்தனர். மன்னர்களால் செய்ய முடியாத இவ்வரிய செயலை அத்தனொரு இளைஞன் செய்வானா? என்று சிலர் சந்தேகப்பட்டனர். யோசித்துச் சொற்படாமல் இவன் செயலில் இறங்குகிறானே. இதனால் அத்தனொருவத்தவர்களாகிய நாம் அவமானப்பட வேண்டிவருமே என்று சிலர் கவலைப்பட்டனர் அர்ச்சுவனின் தோற்றத்தைக் கவனித்த சிலர் இவன் வெற்றிபெற வாய்ப்புண்டு. அத்தணரசிய எமக்குத் தவபலமும் உண்டு. எவனே இவன் வெற்றி பெறுவான் என்று மகிழ்ந்தனர்.

இவ்வாறான சந்தர்ப்பத்தில் மறயானை ஒத்த கம்பீர தடையுடன் சென்று, வில்லி குக்கும் இடத்தை அடைந்து, இவ்வில்லை அத்தனர்கள் நாண் ஏற்றி இலக்கை அடிக்க உரிமை உண்டா, என்று விவாதினார். அப்போது திட்டத்துய்யம்ஸ் "அரசர், அத்தனர், வணிகர், வேலாவர், ஆரிய குலத்தவர் யாரும் வில்லில் நாண்

★ தொடர்ந்து செய்யப்படாத முயற்சி தோல்வியையே நரும். ★

ஏற்றலாம். அவ் விழவை என் தங்கை மனம் முடிப்பதில் எத்தக்தை யும் இல்லை” என்று கூறினான்.

இவ்வுயர்களைச் செலிமடுத்த அர்ச்சுனன், உற்சாகமடைந்தவனாய், மிகவும் பயபக்திமுடைய வில்லை வலம் வந்த, வணக்கிக் கண்ணனை மனதார நினைத்துத் தியானித்து, பக்தி ரெக்கையுடன் வில்லைக் கையில் எடுத்து ஒரு நொடிப் பொழுதில் நான் ஏற்றி லுந்து பாவங்களைத் தொடுத்தார். சுழலும் சக்கரத்தினுள் செலுத்தி அடிக்க வேண்டிய இவர்களை அடித்து வீழ்த்தினான். சபையிலே பெரும் மகிழ்ச்சிக் கரகோஷம் எழுந்து வானவ நிலைத்தன. மங்கள வாத்தியங்கள் முழங்கின. அந்தணர் மூலம் பெரும் ஆவாரம் செய்து மகிழ்த்தனர். இவ்வேளையில் சனாயில் நந்தையின் அருகில் வீற்றிருந்த திரௌபதி மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்தவளாய்க், கையில் இருந்த மலர்மாலையை அர்ச்சுனனுக்குக் சூட்டினாள். பெரியோர்களும் அத்தனாரும் மங்கள மொழிகளைக் கூறி அவர்களை ஆசீர்வதித்தனர்.

அந்தணர் ஒருவன் வெற்றி முடித் திரௌபதியை மணந்தான் என்பது கண். அரசர்கள் பலர் அவ மானம் தாங்களாது. அதனை வெளிப்படுத்த முடியாது துருபத மன்னன் மீது, கோபம் கொண்டனர். தங்களை மன்னன் அவ மதித்ததாகக் கூறி அவனுடன்

பேராசிட முனைந்தனர். அப்போது கவலை கொண்ட மன்னன் அந்தணர்களைச் சரணடைந்து, நல்லுரைகளை எடுத்துக்கூறி யுத்தத்தை தவிர்த்துமாறு வேண்டினான். ஆனால் அர்ச்சுனனும் பீமனும் மன்னர்களை எதிர்கொள்ளச் சித்தலாயினர். பீமன் பெரும் மர பொன்றை வேருடன் எடுக்கி கொடுத்து யுத்தம் செய்ய முனைந்தான். அர்ச்சுனன் நான் நான் ஏற்றிய வில்லை எடுத்துச் சமர் புரிய ஆயத்தமானான். அந்தணர் பலரும் அவர்களைத் தொடர்ந்து போருக்கு ஆயத்தமாயினர். அர்ச்சுனனும் பீமனும் அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்தி தாம் பேயர் புரியலாயினர். இவர்களுடன் எதிர்கொள்ள முடியாத மன்னர்கள் பெரும் ஆபத்துக்குள்ளாயினர். இவ்வேளையில் கண்ணன் போரை விவக்கி, மன்னர்களை நோக்கி “அரசர் பெருமக்களே! திரபந்தனைப்படியே ஓரொளபதி, வெற்றியடைந்தவனுக்கு மாவை சூட்டியுள்ளார். இவ்வே ளில் நீங்கள் மனத்தாங்கல் கொண்டு வில்சண்டையில் ஈடுபடுகிறீர்கள். தரவு செய்து யுத்தத்தை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று வேண்டிக்கொள்ள யுத்தம் கைவிடப்பட்டது.

மகிழ்வு கொண்ட அந்தணர்கள் அர்ச்சுனனைச் சூழ்ந்து அவனைப் திரௌபதியையும் வாழ்த்தி நின்றனர். ஆளுவாறு பாவனவர்கள் திரௌபதியையும் அழைத்துக்கொண்டு தாம் வசித்த

★ அகமதியான் மனம் பனிதன் அகையும் பெரும் மாகியம். ★

இல்லை. கிருமியினர், நாளை அறுசிவனங்கி நின்று "அம்மா இன்று நாய்கள் பிறந்த கலி கொன்று சினைக்காய்பெற்றோம்" என்று கூறி நின்றுனர். அதனை ஹவரும் கோர்த்து புதியங்கள் "என்று குந்திதேவி கூறலானாள். கலி என்று குந்தித்தது பெண் என்று தெரிய வந்ததும் குந்திதேவி மிகவும் கவலை கொண்டாள். யுதிஷ்டிரனை நோக்கி "மெய்நாயான் இப்படிக்கூழிவிட்டேன் யாதுசெய் வது?" என்று வினாவினாள், அப்போது யுதிஷ்டிரன் பிந்தனை வயப்பிட்டவனாய் மெய்வாயாக இருக்கான். வியாச மகரிஷி தீர்க்க தரிசனத்துடன் கூறியது யுதிஷ்டிரன் நினைவில் தோன்றலாயிற்று. சற்றுப் பொறுத்திருந்து பிந்தனை செய்வதை நினைத்து அர்ச்சுனனை நோக்கி "அர்ச்சுனா! நீதான் காரணரத்தில் வெற்றி கொண்டு திரௌபதியை அடைந்து வரக் காரணமாகிருந்தவன். எனவே நீயே அவளை வேதாதிதீப்படி மணந்து கொள்வாயாக" என்றான். அப்போது அர்ச்சுனன் "அண்ணா நீங்கள் சொல்வது கர்மமன்று. மந்தப் புதல்வராய் நாய்கள் இருக்க யான் மணம் கொள்வது அறமன்று" என்று மறுத்துரைத்தான். அர்ச்சுனன் இவ்வாறு மறுத்ததுக் கூறியதும், மேலும் கோசலனையில் ஆழ்ந்த யுதிஷ்டிரன் வியாசர் கூறியவற்றையும் நினைவு கூர்ந்து "நம் ஐவருக்கும் திரௌபதி மனைவியாகட்டும்" என்று உரைத்தான்.

இவ்விடத்திலே நாம் ஒரு சந்தர்ப்பத்தைத் தெரிவாகப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். துரியோதனன், கர்ணன், என்போரும் அர்ச்சுனனைப் போன்று சிறந்த வில்லாளிகள் அரசகுமாரர்கள் எனவும் வீரத்தில் துறைத்தவர்களின்மை. இவ்வாற்றுகளையில் அர்ச்சுனன் மட்டும் வில்லை வளைத்து நான் ஹந்தி முடிந்தது எவ்வாறு? அர்ச்சுனனிடம் இருந்த பணிவு தெய்வபக்கி என்பன அவனை வெற்றி கொள்ள வைத்தது. "தெய்வபலம்" என்பது ஒவ்வொருவருக்கும் இருக்கல் இன்றியமையாதது. பக்கி செய்து செய்து இறைவனை நாம் நிக்கெனப் பிடித்துக் கொண்டால் எம்மால் ஆகாதது ஒன்று இல்லை. எமக்குக் கைட்டாதது எவையகருமில்லை.

எனினும், பரம்பொருளின் இருவருட் கடாட்சத்தில் தங்கியிருக்கும் நாம் தெய்வத்தைத் துணை கொள்ளாது மறந்து, வழி தவறிக் கொள்ளாமாயின் வாழ்வின் வளம் எப்படிச் சேரும், இருவருட் சம்பந்தத்துடன் நாம் காரியங்களைச் செய்வோமாயின், வெற்றி உறுதியானது. இன்றைய காலகுறையில் எம்மை நல்லாற்றுப் படுத்தி நடப்பன நல்லனவாக அவமய இறைவர்கள் ஹந்தே தனித்துணை, பெருந்துணை என்பதை நாம் உளம் கொள்வோமென்றும், இதிலே இம்மாத சிந்தனையாகக் கொண்டு இறைபரம் பொருளை இருவர் பிடித்து இன்பமடைவ வேண்டுகிறேன். (தொடரும்)

விவத்திரு வ. குமாரசாமி ஸ்வர்

உய்விக்கும் உன்பணியால் உலகமெல்லாம் மளம் ஆறும்

வண்டாடும் வெண்டாமரை வேலை கழல்பேணி
தொண்டாடும் தொண்டமான் ஆற்றுச் சந்திரியில்
மன்றாடும் மக்களுக்கு மலமகல இருள்விலக
கொண்டாடும் ஒருமலராம் பெருநாளைக் கடராமே.

எாவேலை நந்நிதியான் கருணைமிகு ஆச்சிரம
சைவத்தின் கலைதன்னைச் சளைக்காமல் வலர்த்திட்ட
தெய்வத்தின் பண்பாட்டும் பேரவையே! பெருநிதியே!
உய்விக்கும் உன்பணியால் உலகமெல்லாம் மளம்ஆறும்.

மாதமொரு நிலவாய் மலர்ந்துவரும் அருட்கடரே!
பேரதனைகள் பலதந்து வேதனைகள் மாற்றுகின்றாய்
ஆதரவு பலநல்கி அறிஞர்க்கு அருள்நாளைத்
நாதனாய்ப் பலகாலம் தொடர்ந்துத் வாழியவே.

இசண்டாண்டு கடந்துநாளைத் தொண்டாற்றும் பேரவையே
இசண்டாயிரம் ஆண்டிலும் இனிதாக வாழ்வின்றாய்
உண்டால் உன்சந்திரியில் உடல்நோயும் உடல்நீங்கும்
நின்றாலும் இருந்தாலும் அருள்நாளைக் கடர்பரவும்.

குன்றாக ஆச்சிரமே! குறையாத பேரொளியே!
மூன்றாகும் ஆண்டிலே முதிர்ந்துவரும் முழுமதியே!
வேண்டாத வினைகளெல்லாம் விரைந்தோடும் சந்திரியில்
தூண்டாத மனிப்பொன்றி தெளிவாக ஒளிவீக.

வாநமொரு வெள்ளி வகையான சொற்பொழிவு
புரம்பெற தெஞ்சில் கவையான அன்னைதானம்
நேரம் மறத்தீரக்க தேர்த்தியான இசைநாணம்
ஆரம்பம் முதலாக அறியூட்டும் பேரவையே!

ஆக்கம்

சிவஸ்ரீ பாலசுவேஸ்வரக் குருக்கள்
B. A. (Hons)

★ **பரம்பொருளைச் சிந்தித்தால் உள்ளத்தில் ஓர் பிறக்கிறது.** ★

குறளமுதம்

பொருள நூலகம்

பு. ந. பி. 1948-49-ம்

குறளும் - வாழ்க்கையும்

“அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முகற்றே உலகு”

வள்ளுவர் அகரத்தை யே முதன்மையாக எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார். அதன் பொருள் என்ன? எல்லா எழுத்துக்கும் முதன்மையானது அகர எழுத்தென்றால், தமிழ் மொழி மட்டுமல்ல; தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், ஆங்கிலம், வடநாட்டு மொழிகள் பல உலகின் எல்லா மொழிகளுக்கும் அகரமே முதலானது. சிலருக்கு ஐயப்பாடு இருக்கலாம்; எல்லா மொழிகளுக்கும் அகரமே முதன்மையானதென்றால் ஆங்கிலத்திற்கும் தமிழுக்கும் அகரம் ஒன்றாய் அமைந்திருக்கிறதா என்று நான் கூறுவது என்ன வெனில், வரி வடிவத்திலே ஒற்றுமை காணுவது சந்தேகந்தான். ஆனால், ஒலி வடிவத்திலே எல்லா மொழிகளுக்கும் அகரமே முதன்மையாய் இருப்பதுடன், எவ்விதச் சிறு வேற்றுமைமாயினி ஓன்றாயிருக்கிறது. இது எப்படித் தெரிய வருகிறது என்றால், மொழிதான் ஆராய்ச்சி நான்கு நான் பெருகி வருகிறது. ரஷ்யாவில் கூட சமீபத்தில் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு

வருகிறது. இவ்வித ஆராய்ச்சிகளில் அகரத்தைப்பற்றியும் ஒரு மிதத முடிபுக்கு வந்துள்ளனர். எனவே, உலகத்திலுள்ள எல்லா எழுத்துக்களுக்கும் அகர நாதம் ஒன்றாயிருக்கிறது. இதை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் நமது வள்ளுவர் அகரத்தை முதன்மையாகக் குறிப்பிட்டார். ஆனால் அதன் விளக்கம் என்ன? அதைப் பற்றிப் பல வாதங்கள் ஏற்படும்.

அநாதையைப் பற்றிப் பெரியோர் யாரும் கூற முடியாது. பாணாததைக் கண்டது போலக் கூறப் பெரியோர்கள் முற்பட்டாட்டார்கள். எனவே, குறள் ஆசிரியரும் சொல்ல முடியாத ஒன்றைச் சொல்லாமல் விட்டு, ‘ஆதி பகவன்’ என்று கூறியிருக்கிறார். இது பற்றியும் பல போராட்டங்கள் இன்னும் நடைபெற்று வருகின்றன. இவை வேண்டற் பாலனவா எனின், ஆம்; இத்தகைய போராட்டங்கள் வேண்டும் என்றே கூறுவேன். அறிவுப் போராட்டங்கள் வேண்டா என்று யாரும் கூற முடியாது. கைப்போர்

தேவையற்ற விவாதங்கள் செய்தல் இமை தரும்.

தான் கூடாதது இருக்கிற வேற்றுமை
 வரவேற்கப்பட வேண்டியதாகும்.
 அப்போதுதான் நாடு முன்னேறும்.
 ஆனால், கைகலப்பு மட்டும்
 வேண்டா. தீர்மானம் உருவாக்க
 நிலைவர்ப்பு மூன்றைக் கூற விரும்பும்
 புகழேன். தான் பழைய ஏடுகளை
 நன்றி ஆராய்ச்சி செய்தபோது
 வள்ளுவர் இரண்டாவது குறளாக
 "இருள்சேர் இருள்வையும்

சேரா; இறைவன்
 பொருள்சேர் புகழ் புரிந்தார்
 மாட்டு"

என்பதையே குறிப்பிட்டுக்
 கொள். இது குறளின் முதல் அதிக
 காரத்தில் இரண்டாவது செய்யு
 ளாகக் காணப்படுகிறது. இருளைப்
 பற்றி விவாதம் பல காலமாக
 நடைபெற்று வருகிறது. இருள்
 பொருளா, அல்லவா என்று
 ஆராய்ச்சி பிடுகின்றது. இவ்விச்
 சம் பொருளா என்றால் அது
 பொருள் என்று முடிவு கூறப்பட
 டுள்ளது. இது தத்துவ சாஸ்திரி
 கள் சண்டை. ஏன்? பெரிய பரவு
 யகர்த்தர்களுக்குள்ளும் சண்டை.
 இதைப்பற்றி வள்ளுவர் என்ன
 கூறுகிறார்? விஞ்ஞானிகள் கண்ட
 உதயே கூறுவர்; காணாததைக்
 கூறமாட்டார்கள். அத்தன்மையி
 லேயே இதற்கும் பொருளைத்
 தேடவேண்டும். விஞ்ஞானிகள்
 முட்பத்தை எண்ணி நேராகச்
 சொல்பவர் அதை ஏற்றுக்
 கொள்ள வேண்டும். விஞ்ஞானிகள்
 இருளைப்பற்றி என்ன கூறுகின்
 றனர்? பொருள் என்றால். அதற்
 குச் செயல் இருக்க வேண்டுமென்
 பதேயாகும். இருளிற் செயலிருக்

கிறதா? தொழிலாளியே 316 அறி
 ஞர்கள் ஆராய்ச்சி செய்து. இரு
 றுக்கும் அறிவு இருக்கிறது என்ற
 முடிவுக்கு வந்துள்ளனர். இப்
 போது ஆகாயத்திற்கும் செயல்
 இருக்கிறது என்று காட்டப்பட்
 டுள்ளது. அதே போல இருளுக்கும்
 செயல் நிகழ்ச்சி இருக்கிறது. இப்
 படிப்பட்ட ஆராய்ச்சியின் மூலமே
 குறளைப் பார்க்கவேண்டும். இரு
 றுக்கும் பொருள் உண்டு என்று
 கூறியுள்ளார். வள்ளுவரும் அப்
 பொருள் எது? இயற்கைதான் அப்
 பொருள்.

திருக்குறளுக்குப் புகழை அளிப்பது
 காமத்துப் பாலேயாகும். அதற்கு
 அறத்துப்பாலும் பொருட்
 பாலும் அரண்னாக அமைந்துள்
 ளன. திருவள்ளுவர் காமத்துப்
 பானில் காதல் மனைததை வலி
 யுறுத்துகின்றார் அவர் கூறிய
 காதல் மணம் மக்கள் வாழ்க்கை
 யில் பரவவில்லை என்றால் வெட
 கக் கேட்கலவா? காரணம் என்ன?
 அவருடைய கருத்துக்கள் நாட்டிற்
 பரவவில்லை. அவருடைய கொள்
 மைகள் மக்கள் வாழ்க்கையில்
 அவ்வாறில்லை என்று தான் கூற
 வேண்டும்.

வள்ளுவர் நமக்கு நாட்டுக்கு,
 ஏன் உலகிற்கே குறளை எடுத்து,
 இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் ஆண்டுகள்
 கழிந்தும், அவரது உயரிய
 கொள்கையான காதல் மணம்
 பரவாததற்கு அக்காலத்து அரசாங்கம்
 முதல் இக்காலத்து அரசாங்கம்
 சுறாக் காரணமெனின், அது

★ தன்னை மதிப்பவன் பிறரைபும் மதிப்பான். ★

மிகையாகாது. காதல் மணத்தைப் பரவலிடாமல், சாதி, சமயம், நாட்டுச் சட்டம் நிறுத்தடை, இன்னும் பிற நடுக்கின்றன, குறுக்கிடுகின்றன இத்துவக்கும், சிநிஸ்த வர்களுக்கும், இஸ்லாமியர்களுக்கும் ஒருவரோடு ஒருவர் மணம் செய்து கொள்ள முடிவதில்லை? இதுதான் சாதி, சமய சம்பிரதாயங்களும், அரசியலாளரின் சட்டங்களும் உடனே தடை செய்கின்றன.

இருமணத்தைப் பற்றி ஏராளமான சட்டங்கள் உண்டு. இவை நீங்கினால்தான் காதல் மணம் வரலாம். காதல் மணம், வளர்ச்சி பெறின். இன்றைய உலகில் அமைதியும், அன்பும், அறிவுடைமையும் கால் கொள்ளும், திருக்குறள் தமிழ்மொழியிலே யாக்கப்பெற்றதாயினும், அது உலகிற்கே பொதுவான பேரற நூலாகும். காதல் மணம் இவ்வாருக்குத்தான் உரியது என்று கூற முடியுமா? உய்ய மாணத நம் நாட்டின் ஒருவர் மணம் செய்துகொள்ள ஏன் தடை இருக்க வேண்டும்? அதேபோல் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் மற்ற மக்களோடு மணம் செய்துகொள்ள ஏன் அரசாங்கமும் மதமும் குறுக்கிட வேண்டும்? நாகரிகத்திற்கு சிறந்த தொகை கருதப்படும் இங்கிலாந்து நாடுகூட இந்த அறிவு பெறவில்லை. எப்படி எவ்விதம் எட்டவாடு மன்னருக்கே மண விஷயத்தில் தடை விதித்தது அந்த நாட்டுச் சட்டம். அமெரிக்க மாணத அவர் விரும்பி மணக்கச் சட்டம் இடம் தரவில்லையாம்.

இது என்ன வித்தை! மன்னருக்கே உரிமை - சதக்கிரம் இல்லல் ஏன்றால், மக்கள் கதியைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? ஏன்? மன்னரின் கதிதான் என்ன ஆயிற்று? காதல் மணத்தை மேற்கொண்டதன் காரணமாக அவர் அரசியல்விருந்து துரத்தப்பட்டார். உண்மையான காதலைப் பரவச் செய்வோமாவோம். 'ஒன்றே குவம் ஒருவனே தேவன்' என்ற கொள்கை மலரும், நாடும் வளம் பெறும். எனவே இன்றள்ள திருமணச் சட்டங்களும், சாதி சமயக் கோட்பாடுகளும் ஒழிந்து காதல் மணம் பரவ விடவேண்டும். இன்றைய கால நிலையை மதியாதார் மலித உலகிலே சிறத்தோராகார். இங்கிலாந்திற்குப் போக 30 நாட்கள் ஆகும் என்ற நிலைமாத், இன்று 30, 40 மணித்தியாலத்திற்கு செல்கிறோம். இன்னும் விரைந்து 5 மணி நேரத்திற்கு செல்லும் நிலை எய்த இருக்கின்றோம். விஞ்ஞானம் இப்படி விரைந்து வளர்ச்சி பெற்று வருகின்றது. மக்கள் ஒரே கூட்டமாகத் திகழ வேண்டும். அதற்கு இன்றியமையாதது காதல் மணமேயாகும். இதைத்தான் திருவள்ளுவர் திருக்குறளில் வலியுறுத்துகின்றார்.

மக்கள் சமுதாயத்திலே புதிய தோர் அறிவுணர்ச்சியை - மாறுதலை உண்டாக்கக் காமத்துப் பால் எப்படி அரண் செய்கிறதோ, அதேபோன்று பொருட்பாலும் ஆக்கமலிக்கின்றது. திருவள்ளுவர் கூறிய கல்வி முறை உலகிற்கே

★ வாழ்வு என்னும் மலரில் அன்பு வாய்ந்தே தேர். ★

பொதுவானதாகும். உழவுத் தொழிலின் நிலை யாது? உழவு மட்டுமன்று. பொதுவாகத் தொழில் உலகமே எல்லாநூல்வந்து என்பதுபற்றிக் கூறவும் வேண்டுமா? அவை பற்றி இங்கு விரித்துக்கூற முயலேன். அரசியலால் பற்றியும் இறை மாட்டி என்னும் அகிகாரத்திலே வள்ளுவர், இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பே விவாகம் தந்துள்ளார். அதை மக்களும், இன்றைய உலகமும் இனியாகியும் அறிந்து நடப்பார்களானால், நாட்டின் நிலை வந்துணையோ மாறுதல் பெறும், அன்பும் அமைதியும் நிலைபெறும், சகோதர நேயம் வளரும். நாடு ளார், உலகம் எல்லாம் மக்கள் கூட்டம் சேர்ந்து வாழ இயலும்.

வள்ளுவர் இவ்வாற்தில் வாழ்ந்தவரா, துறவியாயிருந்தவரா என்பதே பெரியதருக்க வாதத்திற்குரிய ஒன்று. ஆனால், அவர் இவ்வாறத்திலேயே வாழ்ந்தார். வாழ்ந்தது மட்டுமல்ல. இவ்வாறத்தைச் சிறப்பித்தும் கூறியுள்ளார். 'குழவின்து, யாழின்து' என்னும் திருக்குறளானது அவர்கம் இவ்வாறத்தைப்பற்றிய கருத்தை நன்கு புலப்படுத்தும். அவர் ஆண், பெண் கூட்டுறவே வாழ்க்கையென்று வலியுறுத்திக் கூறுகின்றார். ஆனால், பிற்காலத்துக் கொள்கைகள் இத்தற்கு மாறுபட்டு உட்புகுந்து விட்டன. பிற நாட்டுக் கொள்கைகள் இங்கு வளர்ந்தன. நமது பண்டையர்பும், முன்னோர் வழியும் ஆண், பெண் சேர்க்கையையே வலியுறுத்துகின்

று. ஆனால், இன்று திறவறம் பற்றிப் பிரயாதமாகப் பேசப்படுகின்றது. மண், பெண், பொண் ஆகியவற்றை வெறுப்பதே துறவு என்றும், இவ்வறம் என்பது அதித்தியம் என்றும் கூறப்படுகின்றது. இதனை ஆராயப் புற வேரமேயானால் வளரும், எனவே, இயற்கையாக அணுவிவேயும் ஆணும் பெண்ணும் இருப்பதாக வள்ளுவர் கூறி இருக்கிறார். மரம், செடி, பறவை, விலங்கு எல்லாம் இப்படி இருக்க, ஆறியுபடைத்த மனித சமுதாயத்திலே இக் கூற்று எப்படி வந்தது - புகுந்தது. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பே இதை வள்ளுவர் எதிர்க்கிருக்கின்றார். வாழ்க்கை வாழ்வதற்கேயன்றி, துறப்பதற்கல்ல. இடைப்பட்ட சில கொள்கைகள் இதற்கு மாறாகப் புகுந்துவிட்டன.

இப்படித் திருவள்ளுவர் நம் மக்களுக்காக மட்டுமன்றி, உலகிற்கே உயரிய தீறி தெரியவை இன்றைக்கு 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார். திருவள்ளுவர் தமிழிலே நூல் இயற்றி இருந்தாலும், அவரது குறளில் தமிழைப்பற்றியே கூறாது விடுத்தார். ஏனெனில் குறள் எல்லோருக்கும் உரியதாகுமென்ற காரணத்தினாலேயே. தமிழருக்கு மட்டுமே என்று கூறியிருப்பாரானால் குறள் அப்போதே மறைந்து போயிருக்கும் எனவே, குறளை, வாழ்க்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்க்கவேண்டும் குறிப்பாகத் தாய்மார்சன் உள்ளத்தில்

திருக்குறள் நன்கு பதிப்பேற்படுத்தி,
பெண்கள் உலகிற்கு நீயே தரும்
நூல் ஒன்றுண்டென்றால் அது
குறளேயாகும். நம் நூட்டுப் பெண்
கருங்கு மட்டுமல்ல, உலகிலுள்ள

பெண்கள் சமுதாயத்திற்கே வந்து
கருவேள் குறையைப் படித்துப்
பெண்கள் வளர்நுவல் போன்ற
மக்களை சந்தெடுப்பார்களாக!

தமிழும் பெரியார்
இரு. வி. க.

பக் கு வ ம்

செல்லப்பா கவாடிகள் கணது சீடர்களோடும் செல்லும் பொழுது
அவர்களை நன்கு விளக்கி அவர்கள் மீது அன்பு செலுத்துகின்ற அடி
யார்கள் வழங்குகின்ற அரிசி, மரக்கறி போன்ற பொருட்களை பெற்றுக்
கொள்வது வழக்கம். ஒரு நாள் செல்லப்பா கவாடிகளும், அவரது
சீடர்களும் அவ்வாறு பெற்றுச் சென்ற அரிசி, மரக்கறி எப்பவற்றைய
ஒரு மரத்தில் கீழ் வைத்து நல்ல முறையில் சமைத்துச் செய்தனர்.
சமைத்து முடிவடைந்து கொண்டிருந்தது. சமைத்து வரவேண்டி ஒரு புறமும்
களைப்பு இல்லொரு புறமுமாக சேர்ந்து சீடர்களது பரிசையத்துண்டி
கொண்டிருந்தது. எல்லாரும் எல்லாவற்றையும் மறந்து எப்போ சாப்பிடு
வோம் என அங்கலாயத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

செல்லப்பா கவாடிகள் திடீரென ஒரு கொட்டலை எடுத்து அடுப்
பில் இருந்த சோற்றுப்பானை மற்றும் கறிச்சாடி எப்பவற்றைய அடித்து
கொளுத்தினார். கவாடிகள் ஏன் தீய்வாறு செய்கின்றார் என நிலை தடு
மாழிய சீடர்கள் ஒருவாறு தம்மை உதரவித்துக்கொண்டனர். சாதாரண
உலகிற்கு தங்களது மனம் எவ்வளவு சஞ்சலப்படுகிறது என்பதை நன்கு
புரிந்து கொண்டனர். குறந்தாதர் தங்களை எவ்வாறு எல்லாம் பக்குவப்
படுத்துகின்றார் என்பதையும் கவனித்து கொண்டனர்.

கந்தசஷ்டிகாவல் நிறப்பு நிபுணரின்
ஆசிரியர் விவநாதன் அவர்கள்

✻ அங்ககாரத்தை விட்டவனுக்குத் தூன்பம் இல்லை. ✻

அப்பர் காட்டும் அருள்நெறி

சுருதிநாவுக்கரசர் கவாமிகள்

சீவா நரவர்கள் நால்வருள் திருநாவுக்கரசர் கவாமிகள் “என் கடன் பணி செய்து இடப்படுகே” என்னும் கோட்பாட்டிற் திணைங்குப் பாடற்நெறாண்டுடன் உழவாரத் தொண்டும் புரிந்து நாகமார்த்தகத்தின் பெருமையை உணர்ந்தி அருளியவராவர்.

அப்பர்கவாமிகளைத் திருநாவுக்கரசர் என அழைப்பர். திருநாவுக்கரசர் எனும் சொற்றொடர் திரு, நாயு, அரசர் என்னும் மூன்று சொற்களாலாவது திரு என்பது அருட்செல்வத்தையும், பொருட்செல்வத்தையும் குறிக்கும். அவற்றுட் பொருட்செல்வம் உலக இன்பத்தையும் அருட்செல்வம் பேரின்பத்தையும் அளிக்கும். இவ்விலகற் சிற்றில்பத்துக்கு பொருட்செல்வம் உதவுவது போல அருட்செல்வம் பேரின்ப வாழ்வை நல்கி தீற்கும். இரண்டும் மல்கலந்தருவனவாயினும் அருட்செல்வமே நிறப்புள்ள மல்கலமாகும். இத்தகைய நிறப்புள்ள மல்கலப் பொருட்களுக்கும் செயல்களுக்கும் முன் “திரு” என்பதை அடைமொழியாக வைப்பது காரிழர் மரபு. இதற்கேற்ப நாயுக்

கரசர் என்று சொல்லின் மூன்பும் திரு என்னும் மல்கல அடைமொழி வந்தது.

நா என்பது நாகமாகும். இங்கே அது ஆகுபெயராய் நாக் கிவிருந்து பிறக்கும் சொற்களைக் குறிக்கின்றது. அரசர் என்பது இறைவர் அல்லது நலன்வர் என்று பொருள்படும். ஓர் அரசன் குடி களை நல்வழிப்படுத்து எல்லா நலன்களையும் அடையச் செய்து தன்னைமீன்யிற் பிறர் நலன் பேணி ஆளுகை செய்தல் வேண்டும். எனவே, இப்புவலகில் தன்னைமீன்யிற் நலன்பேணி வாழ்ந்து காட்டிய அப்பர் கவாமிகளுக்குத் திருநாவுக்கரசர் என்னும் பெயர் மிகப்பொருத்தமாவதே.

திருநாவுக்கரசர் சிவபெருமானால் ஆட்கொள்ளப் பெற்ற பின் அவருடைய வாக்குகள் எல்லாம் சிவபெருமானுடைய அருள் வழியிற் பிறத்தலையே இயல்பாக உடையவர். அவைகள் அருள் வழியன்றி வேறு வழியிற் செல்ல மாட்டார். இக்கருத்தைச் சேக்கிழார் கவாமிகள் பெரியபுராணத்து திருநாவுக்கரசர் கவாமிகள் புராணத்தில்:

“நாயவெண்ணீறு துடைத்த பொன் மேனியும் தாழ்வடமும் நாயகன் சேவடி கைவருஞ் சிந்தையும் நைத்துருகிப் பாய்வது போல அன்பு நீர் பொழிகண்ணும் பதிகச் சொஞ்சொல் மேய செல்வாயும் உடையார் புகுத்தனர் வீதியுள்ளே”

★ அன்னாவிட வரலியசுத்தி உலகில் எங்கும் இல்லை. ★

என்று பாடலிலும் வேறு சில பாடல்களிலும் கூறி அருளிநார்.

அப்பர் கலாபிகள் காட்டும் நெறி. தாசமார்க்கமாயையால் தன்னை நிந்தித்து இறைவன் அருள் வேண்டுவதை அவர் தேவா மங்களிற் கரண முடிசிறுது. அவர் தன்னை ஆதன் (அழிவினி) இழு வையேன், கள்ளத்தேன், செடிய வேன், நீசனேன், பாணியேன், பித் தனேன், பேசாதேயன், பேயேன், பொங்கலன், பொறியிலேன், மதி யிலேன், வஞ்சனேன், வல்லினை யேன், என்றெல்லாம் இழிவு படுத்தி இறைவன் அருளை எத்து ின்றார்.

இவ்வாறு தாசமார்க்கத்தில் நின்று இறைவன் அருளை வேண்டிய அப்பர் கலாபிகள் இறைவன் டம் பின்வரும் வேண்டுகோள்களை விடுத்தின்றார்.

- 1) அடியேன் இனிப் பிறவாத வாய் அருள் புரிக.
- 2) பிணி நோய்களை ஒழித் தருள்க
- 3) இடபம் பொறித்து என்னை ஏற்றுக்கொள்.
- 4) வழிவழியாளாரும் வண்ணர் எனக்கு அருளுக.
- 5) ஐவர் என்னைக் கலக்காமற் காத்தருள்க.
- 6) சிவகதினாந் தந்தருள்க.
- 7) திருநீறு எனக்குப் பூச.
- 8) அஞ்சாகே என ஒரு வாக்ரு அளித்தருள்.
- 9) நான் இறக்கும் போது உனது ஐந்தெழுந்தக ஓதும் நினை வைத் தந்தருள்க.

- 10) உன் திருவடித் தரிசனத்தைத் தந்தருள்க.
- 11) நான் புழுவாய்ப் பிறந்தாலும் உன்னடி. வன் மனத்தில் வழுவாதிருக்க வரம் தந்தருள்க.
- 12) யமன் என்லிடம் வராதிருக்க உனது சூலத்தை என்மேற் பொறித்தருள்க.
- 13) நாம் சாலும் நினத்தில் அடியேன் " இறைவா நீ எங்குந் நாய் " என்றுள் " இதை இய்துந்றென் " என வந்து அருள்க.

இத்தகைய அவரது வேண்டுகோள்கள் எல்லாம் பிறவிவாரிய கடவிலிருந்து நீட்டிப்பெற வேண்டிய வேண்டுகோள்களாகவே அமை கின்றன.

இளம் வயதிலிருந்தே அப்பரின் வாழ்வு சோதனைக் களமாகவே விளங்கி வந்திருக்கின்றது. பாலிய வயதிலேயே பெற்றோரை இழந்தமை, அதனையடுத்துத் தமக்கை யின் கணவராக நிச்சயப்படுத்தப் பட்டவர். போரில் மாண்டமை, அதனைத் தொடர்ந்து தமக்கை தற்கொலைக்குத் துணிந்தமை இவையனைத்தும் பாலிய மருள் நீக்கியை விரக்டியுறச் செய்தன. இவ்விரக்டி அவருக்கு இயல்பாகவே நிலையாமைக் கருத்துக்களிற் பற்றிவை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். எனவே எப்போதும் இறப்ப வரலாம் இதை இறைவனே உணர்த்துகிறான்.

“பிரியா அறஞ்செய்யப் பிரமன் சிர்க்காட்டிப்
பிச்சைய தேற்றான் பிரமன் தலைமையாட்டினி” - திருமூலர்

“... அதர்வது” சிவபெருமான் பிரமன் தலைமையாட்டைக், காட்டிப் பிச்சை கேட்கின்றானாம் ஏன்? அப்பொழுது நான் மக்கள் பரிந்து இடுவார்களாம் ஏற்படி? உங்களை ஆக்கிய பிரமனுக்கு ஆயுள் முடிந்து விட்டது. பாருங்கள் நீங்கள் திணைத்திருப்பது எங்கே? ஆதலின்

“தலைமைய நீ வணங்காய் - தலைமாலை தலைக்கவிந்து
தலையாலே பரி தேரும் தலைவனைத் - தலைமைய நீ வணங்காய்.”

எனத் தொடங்கும் திரு அங்க மாவை மூலம் அறிவுறுத்துகிறார். இவ்வாறு இறைவன் பாதினை வேண்டிய அப்பர் சுவாமிகள் அடியார் பொருட்டும் பின்வரும் வேண்டுகளைச் செய்திறார்.

இறைவா துன்பத்தால் பிற விக்கடவைக்கடக்க வேண்டி, உனது திருவடியைப் பரவும் அடியார் களுக்குத் துன்பம் வராமல் அவர்களைக் கரத்தருள்க, உன் தாளே சரணம் என ஏங்கி ஆசை கொள் றும் அன்பர்கள் மீது இரக்கம் கொள்ளுக, அவர்களுக்கு வரும் தோஷை விளக்கியருள்க, துன்பத்தைத் தெரவாததருளுக, அவர்களை வினை தொடராத வண்ணம் காத்தருள்க திருநீற்றறுப்பூசி உன் நாளைப்பரவி வீழ்ந்து வணங்கி நியே சரண என்று அவர்க்கொள்ளும் அடியார்களுக்கு இரங்கி அரு

இப்பொழுதே அறஞ் செய்து நல் விண்ணொரபருயின் எனக் காட்டுகிறார்.

எனவே அப்பர் சுவாமிகள் தனது ஐம்பொறிகள் தெற்குக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை அறிவுறுத்தினார்.

நாக சிவனே பிரமன் என்று பித்தர்ப் பொருதிப் பிதற்றும் அடியார்களின் பிணிகளைத் தீர்த்தருளுக என்று எல்லா வேண்டுகள்களும் பிறவிப் பிலி நீக்கும் மருந்தை வேண்டுவ தாகவே அமைகின்றது.

இவ்வாறு இறைவனிடம் வேண்டுகள்களைச் செய்த அப்பர் சுவாமிகள் சமூக மூட நம்பிக்கை களை ஹழிப்பதில் போராளியாகவும் செயற்பட்டார்.

எம்மதமும் ஆழ்ந்த தத்துவங்களை உள்ளடக்கத்திற்குக் கொண்டிருப்பினும் தோற்றப் பொலிவுக் காகச் சடங்குகளையும் அலுமறிக் கிறது. ஆயினும் தடை முறையில் சடங்குகளே முக்கியத்துவம் பெறு மெறபோது மறமென்பது வெறும் கேவிக் குரியதாகி விடுகிறது. இத்தகைய வெளிமாதக அப்பர் கடுமையாகக் கண்டித்துள்ளார்.

“கங்கையாடிலென் காவிரியாடிலென்
கொங்கு தன்குமரித்தலையாடிலென்
பொங்கு மாகடல் ஓத நீராடிலென்
எங்கு மீசன் எனாதகைக் கிள்ளையே”

★ சேவை செய்யவிரும்பும் வேற்றுமை இடைபாது. ★

அது மாத்திரமல்ல சைவ மதத்தில் புரையோடிப்போயிருந்த சாதிர்பாசுபாட்டை நீக்க வேண்

டும் என்பதில் அக்கனற கரட்டி வார்.

பொதுசன நுல்கம்
யாழ்ப்பாணம்

“ சங்கநிதி பதுமநீதி இரண்டும் தந்து
தரணியொடு வான் களத் தருவகேலும்
மய்யுவார் அவர் செல்வம் மதிப்போம் அல்லோம்
மாதேவர்க் கேகாந்தர் அவ்வர் ஆகில
அங்கமெல்லவாக் குறைந்தருகு தொழுநோயரம்
ஆவரித்துதி தின்ருழலும் புலையரோனும்
கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்பர் ஆகில
அவர் கண்மர்நாம் வணங்கும் கடவுளாரே ”

என்ற பாடல் இதற்குச் சான்றாக விளங்குகின்றது. இவ்வாறு ஓர் சிந்திக்குத்தவாதியாக அவர் விளங்கிய அந்தேரம் 'வாழ்வில் கீரமும் உறுதியும் கொண்டவராகவும் விளங்கியுள்ளார்.

'நாமார்க்கும் குடியல்லோம்' என்றும். 'என்றும் நாம் யாவர்க்கும் இடைவோம் அல்லோம்' என்றும் 'துல்லுடுத்தியிப் பொன்புண்டு திரிவார் சொல்லும் சொற்கேட்கக் கடலோமோ? என்றும் நாலாநீ நிவினுக்க நாதராள காவலரைபோலி விடுத்தாரேலும் கடவமலோம் என்றும் 'பாராண்டு பகடேறி எகு வார் சொல்லும் பணி கோக்கக் கடலோமோ' என்றும் அப்பர் கூறும் வார்த்தைகள்

பல்லவர்களால் அதிகார வர்க்கத்துக்கு எதிரான துணிகர வார்த்தைகளாம்.

இவ்வாறு வாழ்வில் கீரமும் உறுதியும் கொண்டு சிந்திக்குத்தவாதியாக விளங்குவதற்குத் தம் நிலையை அப்பர் பல்வேறு இடங்களிலே எடுத்துக் கூறுகிறார்.

நீண்ட காலம் சமஸ்ததைச் சாந்திநிந்தமையால் அப்பர் நிலையானமைக் கருத்துக்களை வற்புறுக்கியுள்ள போதும் மனிதப் பிறவியின் சிறுப்பை மறந்தாரல்லர். இறைவனது திருபுருவைக் காணும் பாக்யம் ஒருவருக்குக் கிடைப்பதாயின் மனிதப் பிறவி அவ சிபமானதே என்பதை இப்பாடல் மூலம் உணர்த்துகிறார்.

“ குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயிற் குயின் சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம் போன் சேவலிற் பால் வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய எடுத்த பொற் பாகழல் காணப்பெற்றால்
மனிதப் பிறவியும் வேண்டுவதேயிந்த மாநிலத்தீத ”

★ அன்பும் பண்பும் அறவழியின் அளவுகோல்கள். ★

இவ்வாறு இவ்விலகினர்க்கு அவர் காட்டும் அருள் நெறி அவரின் அனுபவ முகிர்ச்சியின் வெளிப் பாடோடாரும், உலகத்தில் ஏற்படும் துன்ப துயரங்களுக்காக ஏ. வ. கி. க.

கொண்டிருக்கும் மக்களை இறைவனுக்கு ஆட்படுத்தி உற்சாகப் படுத்துவதைப் பின்வரும் பாடல் விளக்குகிறது.

“அல்லல் என்செயும் அருவினை என்செய்யும்
தொல்லை வல்வினைத தொந்தந்தான் என்செயும்
தில்லை மாநகர்ச் சிறுதும் பல வளவர்க்
கெல்லை மீல்வதொ ரடிமை பூசுடேறுக்கே”

இவ்வாறு இறைவழி நின்று
“இன்பமே எந்நாளும் தூன்பம்
இவ்வை” என வாழ்தலையே அப்

பின் அருள்நெறி வலியுறுத்தி
நிற்கின்றது.

திரு. ஆ. சிவநாதன்
B. A. (Hons)

எவதுச் செய்ய வேண்டும்?

தனிமனித ரீதியாக அன்றி பலருக்கு நன்மை அளிக்கும் காரியங்களைச் செயற்படுத்துவதே ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாகும். ஆத்மிக ரீதியில் நம்பிக்கையுள்ள எவரும் இதனையே செய்ய விரும்புவார்கள். உத்திரோக பூர்வமாக நாம் செயற்படுகின்ற பொழுது கூட பலருக்கு நன்மையளிக்கும் காரியங்களை நாம் நெறியின்படி நித்தீன்று அடற்றிவந்த முன்னுரிமை கொடுத்துச் செயற்படுத்த வேண்டும். ஏரக்கு மேலே உள்ளவர்களுக்கு நாம் பதில் கொல்ல வேண்டும் என்பதைச் சாட்டமாகக் கூறாது எமக்குள்ள தற்றுணிவுடனும் ஆத்மிக பலதருடனும் அவற்றை நாம் செயற்படுத்த வேண்டும்.

திருவாரக விழாவில் முயிணாள் வடக்குக்கீழ்க்
மரகாண கல்விப்பணிப்பாளர்
செல்வி. தி. பெரியதம்பி

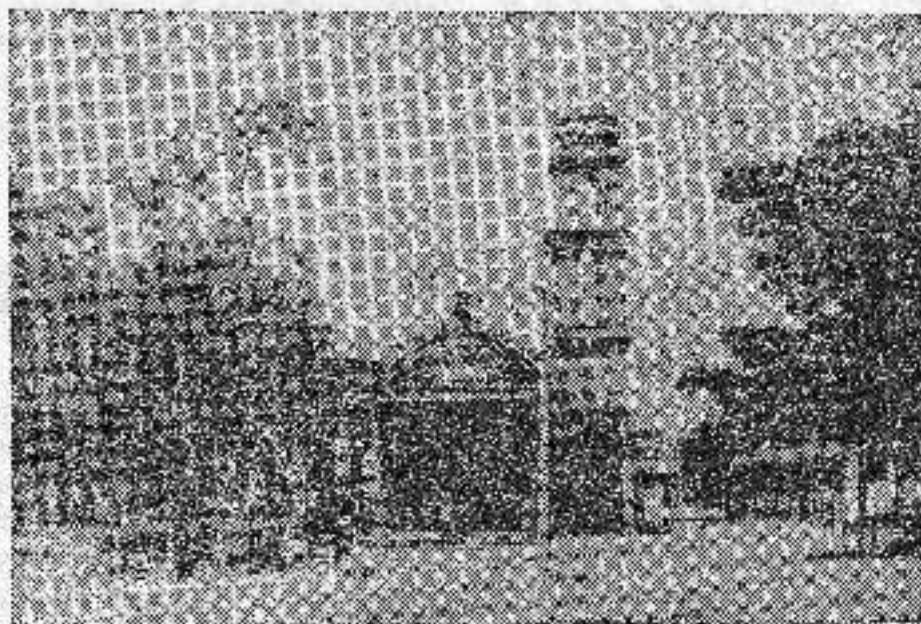
★ சரியானதைக் கண்டும் செய்ய முடியாமை வேண்டத்தனம். ★

சந்நிதியான்

சனவரி 1982 - ஆம் ஆண்டு சந்திரி

1982 - ஆம் ஆண்டு சந்திரி உற்சவம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. தீர்த்தத் திருவிழா வீற்று இன்னும் ஆறுநாட்கள் இருக்கின்றன. சந்திரி உற்சவம் தொடங்கி விட்டால் சந்திரியுடன் தொடர்புடைய அன்பர்கள் சந்திரி உற்சவதிற்குச் செல்வது பற்றியும் அங்கே திறைவேற்ற வேண்டிய தேர்தல்க்கடன்கள் பற்றியும் சிந்திப்பதும் மற்றவர் களுடன் பரஸ்பரம் கருத்துக் கலந்து பரிமாறிக் கொள்வதும் வழமையான விடயங்களாகும்.

இது போன்ற ஒரு உரை யாடல் படித்தித்துரை உதவி அரசாங்க அறிபராக அப்பொழுது கடமையாற்றிய திரு. வேலும் மயிலும் ஐயாவுக்கும் (தற்பொழுது திருகோணமலை பட்டினமும் குழலும் பிரதேச செயலர்) படித்தித்துறை அழக்கிம் நாவர் (கேவில வடக்குக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த சமமராட்டியார்களான திரு. மா. சாம்பரிவம் திரு. சின்னத் தம்பி ஆலியொருக்குமிடையில் இப்பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. திரு. வேலும்மயிலும் அவர்கள் பழகுவதற்கு மிகவும் இனிமை

சொல்லின் மேன்மை செயலில் தொனிக்க வேண்டும்.

பாணவர் மக்கள் சேவையே மிகேசன்சேவை என்னும் கருத்தை வாழ்க்கைகளைக் கடைப்பிடித்து வருகின்ற ஒரு உண்மையான சேவையாளர். உயர்ந்த பதவி வகித்தாலும் பாமரமக்களுடன் அந்நியோஷ்வரியமாகப் பழகுகின்ற பண்புள்ளவர். அவர் சந்திதியானுடைய உற்சவம் தொடர்பாக மட்டுமன்றித் தனது பகுதிக்குள் அடங்கும் இன்னொரு ஆயமரான நாகர்கோட்டில் எதிர்நொள்ளப் பேசும் உற்சவம் தொடர்பாகவும் அவர்களுடன் சில கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது அந்த உரையாடலில் சம்மாட்டியார்கள் இருவரும் தாங்கள் வருடாவருடம் சந்திதியானிடம் ரொவறு பற்றியும் உற்சவத்தின் இறுகிநாளான கீர்த்தத் திருவிழாவிற்கு இருவரும் சென்று அன்னதானம் வழங்கி வருகின்ற பணியை நீண்டகாலமாகச் செயற்படுத்தி வருவது பற்றியும் திரு. வேலுமயிலும் ஸ்பா அவர்களுக்கு எடுத்துக்கூறிக் கொண்டிருந்தனர்.

மேற்படி உரையாடலின் தடுவே திரு. மா. சாம்பசிவம் சம்மாட்டியார் அவர்கள் தனது தொழில் தொடர்பான வேலைப்பளுக்கள் காரணமாகத் தான் வருடாவருடம் செல்வது போல இந்த வருடம் சந்திதியானிடம் வந்து அன்னதானப்பணியை நிறைவேற்ற முடியாத நிலைமையை தனது உறவினரும் சக சம்மாட்டியாரும் திரு. சின்னத்தம்பி சம்மாட்டியார்

அவர்களுக்கு எடுத்துக்கூறி அந்தக் கட்டமைவாத தனக்காகத் திரு. சின்னத்தம்பி சம்மாட்டியார் அவர்களையே நிறைவேற்றாமலும் கேட்டுக்கொண்டார்.

இந்த உரையாடலைத் தொடர்ந்து அன்று இரவு சந்திதி முருகன் திருமதி சாம்பசிவம் அவர்களுக்குக் கணவிலை காட்சி கொடுக்கின்றார். இவ்வாறு தனக்குக் கணவிலை சந்திதி முருகன் காட்சி தந்ததைத் தனது கணவனுக்கும் திருமதி சாம்பசிவம் அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். திரு. சாம்பசிவம் அவர்கள் தனது மனைவியுடன் உரிமையுடனும் கிறம்த சிந்தனையுடனும், அதேநேரம் தனக்காவையுடனும் பேசுகின்ற இயல்புள்ளவர். தனக்குக் கணவிலை சந்திதியான் காட்சி கொடுத்தார் என்று தனது மனைவி கூறியதைக்கேட்ட திரு. சாம்பசிவம் அவர்கள் அதனை ஒரு பெரிய விடயமாகக் கருதாது

“ முருகன் கணவிலை வந்தவரோ அப்ப தீபோய் முருகனையே கல்யாணம் செய் ”

என்று தனக்காவையுடன் பதில் கூறிவிட்டுத் தனது வேலைரில் முழுகிப்போய்விட்டார்.

திருமதி சாம்பசிவம் அவர்கள் மிகவும் அடக்கமான சுபாபமுள்ளவர். அதுமட்டுமல்ல, தனது கணவனது வார்த்தைகளை எதிர்வார்த்தை பேசாத இயல்புள்ளவராகியால் தனது கணவன் இவ்வாறு சொல்லியதற்கு எதுவித

★ விளை உயர்ந்த பொருள் ஆனகயின்மை. ★

பதிலும் உறாது பதிலுக்குத் தானும் கிரித்து விட்டுத் தனது அன்றாட வேலையில் ஈடுபடத் தொடங்கினார். ஆவாளும் சந்நிதியான் கணவரிலே காட்சி தந்ததை நினைத்த பொழுது உள்வாத்தில் ஆனந்த பரவசம் ஏற்பட்டது.

இக் கொண்டிருந்தது. அதேவேளை ஆழமான பக்தியுணர்வு கொண்டவரான கணவர் தான் கண்ட, காட்சியை ஒரு பொருட்டாக மதியாதிருந்தது அவருக்கு வருத்தமாகவேயிருந்தது.

திரு. மா. சாம்பசிவம் அவர்களும் அவரது மனைவியும் சந்நிதி ஆவயத்தின் வெளிவாசலின் அருகே திருப்பணி உண்டியல் அமைந்திருக்கும் இடத்திற்கு அருகில் அதன் தெற்குப்பக்கமாக அமர்ந்திருந்திருக்கின்றனர் அப்பொழுது சந்நிதியான் மூலம் தானத்தினிருந்து வெளிப்பட்டுப் பாலமுருகனாகத் திரு. சாம்பசிவம் தம்பதிகளை நோக்கி நடந்து வருகின்றார் அருள் தரும் பும் கிரித்த முகத்துடன் ஒருகையில் வேலுடன் பாலமுருகனாக வந்து கொண்டிருந்த சந்நிதிமுருகன் சந்நிதியில் அமைந்துள்ள நந்தியுடன் கால்தடக்கிச் சிறிது நில்லாமாறி பின்பு தன்னைச் சதாகரித்துக் கொண்டு வெளியே வந்துகொண்டிருந்தார். பாலமுருகனாக வந்த சந்நிதிமுருகன் திரு. சாம்பசிவம் அவர்களின் அருகில் வந்து அவரது மடியில் பக்கவமாக அமர்ந்து கொண்டார். " பின்பு கையில் இருந்த வேலினால் திரு. சாம்பசிவத்தின் நாடியை மெதுவாகத்தட்டி அவரை நோக்கி என்னை நீ நம்பவில்லையா? என்னை நம்பு உனக்கு எல்லா வீடும் நல்லபடியே நடக்கும் என்று மழலை மொழிகளால் கூறியிருக்கின்றேன் மூலம் தானத்தை நோக்கி உள்ளே நடந்து சென்றார்."

அளவில்லாத ஆனந்தத்தினாலும் எல்லையிலாத உணர்ச்சியினாலும் உந்தப்பட்ட திரு சாம்பசிவம் அவர்கள் துடிதுடித்து எழும்புகின்றார். ஆர்! அப்பொழுதுதான் தெரிசிறந்து தான் கண்டது கனவென்று.

பொருட்படுத்தாது தான் அடர்ந்த மழலை நடந்து கொண்டிருக்க வந்ததற்கும்! தெரிவித்துக்கொண்டார்.

விடிந்ததின் தன் மனைவியிடம் திரு. சாம்பசிவம் கணவரிலே தான் கண்ட காட்சியைக் கூறியது மட்டுமன்றி முதல் நாள் தன் மனைவி கண்ட கனவென்ப

அதமட்டுமன்றித் திரு சாம்பசிவம் அவர்கள் தனது மனைவி வேலைகள் எல்லாவற்றையும் ஒரு புறத்தில் ஒதுக்கி வைத்து விட்டு முதல் முக்கிய கடமையாக வழமை போலச் சந்நிதியானுடைய தீர்த்த உற்சவத்திற்குச் சென்று அவன் தானம் வழங்குகின்ற செயற்

★ கொடுக்கும் போது கனிவு இருத்தல் வேண்டும். ★

பட்டை நிறைவேற்றி முடிக்கின்ற ஆயத்தங்களை உடனடியாகச் செய்ய முற்பட்டார்.

அடியார்கள் ஒருமுறை நிறைவதால் சந்திதியான் ஓரா யிரம் முறை அவர்களை நிறைத்து அவர்கள் மீது அருள் செலுத்துகின்ற அற்புதத் தெய்வமல்லவா அதமட்டுமன்றித் தன்மீது பக்கி கொண்டு சந்திதியில் வந்து நிறைவேற்றுவின்ற வகங்கரியங்களையேறு தேவைகளுக்காக அல்லது வேறு காரணங்களுக்காக அந்த அடியார்கள் அவற்றை அசட்டை

செய்தாலே, அல்லது பின்பேரட்டாலே உரிமையுள்ள உறுதிவர் ஒருவர் அல்லது நண்பர் ஒருவர் கட்டிக்கொட்டி அல்லது தட்டிக் கொட்டு மற்றவரைத் திருத்துவது போலச் சந்திதியானும் தனது பக்தர்களுக்கும் ஒரு படிப்பணையை ஏற்படுத்தி என்றும் அவர்களைத் தனது பக்தர்களாக வைத்திருக்கும் இயல்புள்ள அற்புதத்தெய்வம் என்பதை அனுபவிப்பவர்கள் அன்றோ அறிவார்கள்.

ஓம் முருகா!

ந. அரியாத்தினம்

தீமைக்கு சாட்சி

தேவர்கள் செய்த செயற்பாட்டை நாம் வாழ்க்கையில் பாடமாகக் கற்றுக் கொள்ளத்தவறக் கூடாது. தக்கவால் மேற்கொள்ளப்பட்ட யாகத்தில் ஒருவில முனிவர்களைத் தவிர ஏனைய எல்லா முனிவர்களும் - விஷ்ணு, பிரம போன்ற அனைத்துத் தேவர்களுள் கூற்று-கொண்டனர். அங்கே தக்கன் விஷ்ணுக்குரிய அவிர்ப்பாகத்தைக் கொடுக்காதது மட்டுமன்றி பரம் பொருளான சிவனை ஏனைய வார்த்தைகளாலும் தாசித்தால்.

அப்பொழுது தேவர்கள் எது சரி எது பிழை என்பதையெல்லாம் தங்களது அறிவாற்றல்களால் முழுமையாகத் தெரித்திருந்த நிலையிலும் அந்தத் தீமைகளைத் தடுக்காது விட்டுள்ளனர். ஆகவே எல்லாம் தெரிந்த தேவர்கள் எது சரி எது பிழை என்பது தெரித்திருந்தும் தக்கன் செய்த தவறுகளுக்கு அவர்களும் உடன்பட்டார்கள். அல்லது சாட்சிகளாக அமைந்தனர் என்றே கூறவேண்டும். அதனால்தான் அதங்குரிய தண்டனையைத் தேவர்கள் அனுபவித்தனர். ஆகவே நாமும் நமது வாழ்க்கையில் தீமை செய்யாமல் இருப்பது மட்டுமன்றி தீயவற்றிற்கு துணை போகாது இருப்பதும் முக்கியமானதாகிறது.

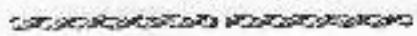
சுந்தரஹரிக்கால சிறப்பு நிகழ்வில்
பேராசிரியர் களாநீதி சுப்பிரமணியன்

• நற் சமயத்தில் உதவுவதே உய்வையான • நறு

“இளமையாய் வாழ, இன்பமாய் வாழ”

விடக்கிருக்கப் புகுந்த கோப் பெருஞ் சோழனிடம் சென்று பிசிராந்தையார் என்னும் புலவரைக் கண்ட சான்றோன் ஒருவர் 'துமக்கு வயது பலவாறியும் நரை, நிரை தோன்றாமைக்குக் காரணம் யாதோ' என வினவினாராக, அப்புலவர் பெருமான்,

“என் மணவரி இல்லறத்திற் குரிய நற்குண, நற் செய்கை உடையவன்; என் மக்கள் கல்வி, கேள்வி களால் நிரம்பப் பெற்றவர்கள். நான் கருதுவனவற்றையே எனது ஏவல்களும் கருதுபவராகின்றனர். எமது அரசனும் நீதியான பரிபாலனம் செய்கின்றவன். எனது யுரவர்கள் கல்வியில் மிக்க பாண்டித்தியம் உடையவர்களாய்ப் புலவாடக்கம் உடையவர்களாய் வாழ்பவராகின்றனர் ஆதலினால் நான் முதுமையின்றி வாழ்கின்றேன்” எனப் பதிலளித்திருக்கின்றார். புலவரின் கூற்றிலிருந்து ஒருவரின் இளமையைத் தீர்மானிக்கும் காரணிகள் எவையெனக் கண்டோம்.

இளமையைத் தீர்மானிக்கும் பிரிதொன்று சிந்தனையாகும். ஆக்க சிந்தனையாகிய பக்கி இளமையைக் கார்கின்றது; அழித்தற் சிந்தனையான பயம் இளமையைப் போக்கிவிடுகின்றது. மற்றொன்று-கபகரவாதம்; அஃதாவது யாவும்

மன்மைக்கே என்று கொள்வது; இது இளமையைக் காப்பது. இதன் மறுதலைவராவது - அகபகரவாதம் - எல்லாம் தீமைக்கே என்று எண்ணுவது. இது இளமையைப் போக்கி விடுவது இது பற்றிய சந்தேக செல்லப்பா கவாடிகள், “ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை யாவும் நன்மைக்கே” என்று அருளியிருக்கின்றனர்.

மற்றொன்று மலம். வயதில் மிக இளைமையானும் முதுமைபுடையார் போலாகின்றமைக்குக் காரணம் அவர்களது சிந்தனை. மறுதலையாக, வயதில் மிக மூக்குதாரும் இளைமையுடையார் போலாவதற்குக் காரணம் அவர்களது சிந்தனை. மனத்தைக் கட்டியாள்பவர் இளமை குன்றிப் பெறார். மனத்தை அணை; விடுபவர் முதுமையை வருத்தி அழைப்பவராவார். இது பற்றியவற்றை பட்டினத்தடிகளாரும், ஆசாபாலை நாயகனாகவும் மனத்தைத் தூற்று தீர்த்துள்ள பெண்ணாகவும் உருவாக்கித்திருக்கின்றார். மனத்தைக் கட்டியாள்பவன் இன்பம் அடைகின்றான்; மனத்தைப் புறமலைய விடுபவன் துன்பம் அடையப் பெறுகின்றான். எண்ணென்னை சிந்துக்கள் உடையாரும் சிந்தனையை அடக்கப் பெறுவது அரிது எனக் காயுமான கவாடிகளும் அருளியுள்ளார்கள்.

“சிந்தையைய அடக்கியோ
சம்மா இருக்கின்ற திறமரிது”
என்பது சுவாமிகளின் வாக்கு.

எய்க்கு இறைவனால் வழங்கப்
பெற்ற சக்தியானது புலன்களின்
செயற்பாடுகளினால் செல்வாகிக்
கொண்டு போகின்றது. வெங்
கோபமும் கடுங்காமமும் நரம்பு
களை முறுக்கேற்றிச் சிறு பொழு
தில் அவற்றைத் தளர்வு படுத்து
வதால், அவர்கள் தம் சக்தியை
விரயமாக்கி விடுகின்றனர். என
வேதாந்தம் கூறுகின்றது. நிகழ்ந்
ததையிட்டுத் துயரத்தை வருவித்
துக் கொள்வதும் நிகழ்வனையிட்டு
மூலையை அடக்கிக் கொள்வதும்
நிகழ்ப்போவனையிட்டுக் கற்பனை
பண்ணிக் கொண்டு தன்புறுவதும்
எல்லாம் மனத்தைத் தளர்வு
படுத்துவனவேயாம்.

மனத்துக்கும் கவனத்திற்கும்
தெருங்கிய தொடர்புண்டு. மனம்
சுதா அகலையப் பெறுபவர் கண்
களைச் சுதா இடைப்பவராவார்.
மனம் அகலையாவின இன்பங்கள்
எய்தப் பெறுமாட்டார். தேவர்கள்
இமையா நாட்டத்தவராகுகின்ற
சுதா இன்ப நுகர்ச்சி உடையவரா
கின்றனர். சிவன் முத்தர்களும்
இமையா அகக்கட்பார்வைபுடை
பாராதவரால், பேரின்பம் நுகர்ப
வராகின்றனர். தேவ ஆண்பாலார்
பதினாறு வயதை மிகாதவராயும்
தேவ பெண்பாலார் பதினாறு
வயதை மிகாதவராயும் இருப்ப
தன் காரணம் அவரது இன்ப
நிலையேயாம். மேலும் அவர்கள்
மரணத்தையும் வென்றவராவார்.
இதே தோக்கில் முனிவர்களும்
மரணத்தை வென்றவராய் இடை
சோய இவட்ட ஆண்டுகள் வாழ்ப
வராகின்றனர். அவர்கள் நிறை

மொழி மாந்தர். அவர்களின்
வாழ்த்தைப் பெறுவோர் வாழ்வார்;
வைதலைப் பெறுவோர் அழித்தே
நீருவர். முனிபுகழ்வரின் பார்வை
தெய்வீக சக்தி பொருந்தியது. சிவ
முனிவர் அழகிய பிணை மாணொ
ன்றை இச்சித்து நோக்கினாராக,
அம்மாவின் வயிற்றிற் சுந்தரவல்லி
ஸ்ரீவள்ளியாக உற்பலித்திருக்கின்
றார்.

மின்கயுணும் எம்மை நிலைப்
படுத்துகின்றது. அவியின் கலையை
மாத்திரம் நுகர்பவராகிய தேவர்
இன்பமே என்றென்றும் நுகர்பவ
ராகின்றனர். உணவை மிதமாக
உண்பவராகிய நாம் பூவுலகில்
உழன்று திரிகின்றோம். பேருணவு
கொள்பவராகிய அகாரும் அரக்
கரும் அழிந்தே போயினர். துய
உணவு தேவ நிலைக்கு ஆக்கும்;
நீய உணவு நுகர நிலைக்கு ஆக்கும்.
நிலைவுகளும் அவ்விதமே துய
நிலைவுவுடையவர்கள் தேவன்
உடையவராகின்றனர். இவ்வகை
யிலேதான் தேவர்கள் பொன்மேலி
உடையவராவது. தீய நிலைவுடை
யவர்கள் வீகாரமான தோற்றம்
உடையவர்கள். கம்பரும் அரக்
கியர் தேவற்றம் பற்றிக் குறிப்பிடு
கையில்,

‘அரி, நரி, நாயென அவர் முகத்
தினர்’ எனக் கட்டிக் கொள்ளுள்
ளார்.

என்றிவ்வளமாக யாகுந்திக்
கும் காரணமாகவது மனமே.
மெயம், தவம், தியானம் ஆகிய
யாவும் மனத்தைச் செம்மைப்பதிந்
துவதற்கேயாமெனக் கண்டு விதி
முறை கடைப்பிடித்து வாழின்
இளமை நலமும் இன்பமும் உண்
டாம்.

நூலாபண்டித இயலரசு
உ. முத்துவேலு

★ தான்மத்தை நீக்கிவிட்டு இன்பத்தை அடைய முடியாது. ★

முருக மந்திரம்

• செஞ்சொல் புனைமாலை •

முருகப் பெருமாள் தமிழர் தெய்வம். கந்தரூபத்தி முருகனைப் போற்றி நான் தோறும் வணங்குவதற்குரிய மந்திர மாலை ஆகும் " சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம் " என்று வழிபடும் முருகன் அடியார்களுக்கு ஞானபண்டிதவே குருவாக வந்து வழிகாட்டுவான். கந்தரூபத்தி ஐம்பத்தொரு பாடல்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு "முருகமந்திரம்" என்ற தலைப்பில் ஞானசுடரியில் இக்கட்டுரை தொடர்ந்து வெளிவர இருக்கிறது. முருக உபாசகர்கள் அனைவரும் இதனைத் தொடர்ந்து படித்து பயன் அடைவார்களாக.

— சிவ. மகாலிங்கம்

தமிழ் மக்களுடைய வழிபாட்டில் முருகவழிபாடு பண்டு தொட்டு முக்கிய இடம் பெற்று வருகிறது. தமிழ் மக்கள் தாம் வாழும் இடமெல்லாம் முருகப் பெருமானைக் குகையில் அழைத்து வழிபடுகிறார்கள். தமிழ் நாட்டின் ஆதித்த நல்லூரில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட பழைய காலத்து செலல் மயில் ஆகிய சிவனங்கள் தமிழ்நாட்டில் முருகவழிபாட்டின் தொன்மைகளுக்கானதாக இருக்கின்றன உயர்ந்து காணப்படும் மலைக்கு உயர்ந்து விளங்கும் முருகனையே உரிய தெய்வமாகத் தொல்காப்பியம் காட்டுகிறது. "சேயோன் பெய வாவரை உலகம்" என்று வரிகள் இதனை

நிரூபிக்கின்றன. சிலப்பதிகாரம் முருகனுக்குத் தமிழ் நாட்டில் கோவில் இருந்ததை "அறுபுகச் சொய்வேன் அணி திகழ்கோளில்" எனக் குறிப்பிடுகிறது. புறநானூற்றில் முருகனைத் "இருத்தகுசேய்" என்ற புறவர்கள் போற்றி வரிகள் கவிதொகை, அகநானூறு, புறநானூறு, ஐங்குறுநூறு, குறுந்தொகை, பதிற்றுப்பத்து, பத்துப்பாட்டு ஆகிய நூல்களில் எல்லாம் முருகனைப் பெருமை பேசப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் நாட்டில் திருப்பரங்குளம், திருச்செந்தூர், பழனி, திருத்தவணிகை, சுவாமிமலை, பழமுதிரேராவை ஆகிய ஆறுபடை வீடுகளில் இருந்தும் முருகன் அருள்

நாமம் ஒருவனையே பிரசாசிக்காது என்று.

ஆட்சி புரிந்தார். நடுத்தில் தென் பகுதியில் இருக்கும் கதிர்காமம் எல்லா இன மக்களாலும் வழி படப்படும் முருகன் தலம் ஆகும். யாழ்ப்பாணக் குடாநாடும் முருகனின் அருளாட்சிக்கு உட்பட்ட பிரதேசமே ஆகும். அவன் காரக் கந்தனாக நல்லூர் முருகன் ஆவயமும், அபிஷேகக் கந்தனாக மாண்டபுரம் முருகன் ஆவயமும் அன்னதானக் கந்தனாக செல்வச் சந்திரி முருகன் ஆவயமும் காணப்படுகின்றன. ஆற்றக் கரையிலே இருந்து அருளாட்சி புரியும் சந்திரி முருகனை வழிபட்டு நங்களின் உடல் நோய், உள் நோய் ஆகிய வற்றை நீக்கி தெய்வீக வாழ்வைப் பெற்று வருகிறார்கள். ஆடியும், பாடியும், அரையும், தொழுதும் பக்திப் பரவசப்பட்டு அடியார்கள் சந்திரி வேலவனை வணங்கி வருகிறார்கள். சந்திரியான் சூழலில் "சோறு மணக்குது" எனத் தவத்திரு போகர் அவாமிசுள் கூறுவார். அடியார்களின் உள் பிணியைப் போக்கும் சந்திரி முருகன் அவர்களின் பசிப்பிணியையும் போக்குவான். அடியார்களின் பசிப்பிணியைப் போக்கும் பணியில் சந்திரியான் ஆச்சிரமம் மகத்தான பணியை ஆற்றிவருகிறது.

சந்திரியான் ஆச்சிரமத்தில் சைவகலை பண்பாட்டுப் பேரவையினர் ஞானசகடர் என்ற சைவ மனம்மாறும் ஆத்திக சஞ்சிகையை நடாத்தி வருகிறார்கள். இச்சஞ்சிகையில் பன்னிரு திருமுறைகளைப் பற்றித் தொடர் கட்டுரை எழுதும்

பாக்யம் அடியேனுக்கு முருகப் பெருமானின் அருளால் கிடைத்தது. இத்தொடர் கட்டுரைகளை திருமுறைச் செல்வம் என்ற தலைப்பில் நூலிடிவாக சென்ற வருடம் வெளியிட்டேன். இத்தூவை வெளியிட்ட சில நாட்களின் பின் நல்லைக் கந்தன் ஆவயத்திற்கு வழி பாட்டிற்காக அடியேன் சென்றிருந்தேன். உள்விதியை வலம் வந்து வலங்கிக் கொண்டிருந்த பொழுது இளைப்பாறிய ஆதிரியர் ஒருவர் வந்து எனது கையைப் பிடித்து "திருமுறைச் செல்வம்" புத்தகத்தை தான் பார்த்ததாகவும் நன்றாகவும் இருந்தது எனவும் வாழ்த்தினார். பக்திப் பரவச நிலையில் நின்று வாழ்ந்திய அவர் உணர்ச்சி வயப்பட்ட நிலையில் தம்பி முருகனைப் பற்றி எழுது, முருகனைப் பற்றி எழுது எனக் கூறினார். அவருக்கூடாக ஞானசகடருடன் அடியேனுக்கு கட்டளையிட்டதாக எற்றுக்கொண்டு புத்தாயிரமாம் ஆண்டில் மலர் இருக்கும் ஞானசகடர் சஞ்சிகையில் "முருக மத்திரம்" என்ற தலைப்பில் கந்தரநுபூதி தொடர் கட்டுரையை எழுத ஆரம்பிக்கிறேன். சந்திரி முருகன் எனக்குள்ளே நின்று வழிகாட்டுவான் என்ற நம்பிக்கையோடு இக்கட்டுரையை எழுதுகிறேன்.

ஆன்மாவைப் பிடித்திருக்கும் பகஞானம், பாசஞானம் என்பவை நீங்கி பதி ஞானமாகிய சிவஞானம் கிடைப்பதற்கு வழி காட்டும் திசைகாட்டிகளாக அனாத் திருப்பவை அருளாளர்கள் அருளிய

அறிவாளி முதலில் தன்னைப் திருத்துகிறான்.

ஞானத்திரு நூல்களாகும். 'யான்பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்' என்ற பெருந்தோக்கோடு அருளாளர்களால் அருளப்பெற்ற பாடல்கள் ஆன்மா சிவஞானநிறைபு பெறுவதற்கு உதவும் மாற்றுகளாக காணப்படுகின்றன. பக்தியோடு இறைவனைப் பாடிப் பரவி வளங்கொண்டு அவருக்கு நாம் ரெய்கின்ற அச்சனை என்பதை "அச்சனை பாட்டேயாகும் ஆதலால் மண்மேல் நம்மைச் சொற்றமிழ் பாடுக என்றார் தாமரை பாடும் வாயார்" எனப் பெரிய புராணம் கூறுகிறது. முருக உபாசகர்களை பக்தியோடு ஞான பண்டிதலாக நாம் தேடாறும் பாடித் துதிக்க உதவும் அச்சனை மலர்களே கந்தர் அனுபூதி ஆகும்.

முருகப்பெருமானை பல்வேறு காலத்தில் பல்வேறு வகையான தமிழில் அருளாளர்கள் பாடித் துதித்தார்கள். நக்கீரர் பெருமாள் சங்கத் தமிழில் முருகனைப் பாடித் துதித்தார். பத்துப்பாட்டில் முதலாவது நூலாக விளங்குகின்ற திருமுருகாற்றுப்படை முருகப் பெருமான் மீது அடியார்களை வழிப்படுத்தும் நூல் ஆகும். திருமுறை வரிசையில் பதினேராம் திருமுறையில் திருமுருகாற்றுப்படையும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. திருமுருகாற்றுப் படையாகிய தெய்வஞான நான்தோறும் பாராயணம் செய்வதால் இம்மை மறுமையிப்பனை என்தில் அடையலாம் என்பது முருகன் அடியார்களின் அசையாத நம்பிக்கையாகும். பல்வேறு

பருள்களில் முருகப்பெருமானைப் பாவனை பண்ணி அவர் மீது பகழிக்கத்தர் பிள்ளைத்தமிழ் பாடினார். பிள்ளைத்தமிழ் இவக்கியங்களில் பகழிக்கத்தர் திருச்செந்தூர் முருகன் மீது பாடிய பிள்ளைத்தமிழும், குமரகுருபரர் மீலாட்சி அம்மை மீது பாடிய பிள்ளைத்தமிழும் உயர்ந்த நூல்களாகப் போற்றப்படுகின்றன. வடமொழிப் புராணமாகிய ஸ்கந்த புராணத்தின் சூத சங்கிதையில் வரும் விவரகசிபக் காண்டத்தின் முதல் ஆறு காண்டங்களையும் கச்சியப்ப சிவாசாரியார் 10345 பாடல்களாக பக்திச் சுவையுடன் கந்தபுராணமாகத் தந்துள்ளார். சைவ சித்தாந்த தத்துவத்தை விளக்கும் கருவூலமாக கந்தபுராணம் திகழ்கிறது.

சந்தத் தமிழில் அருணகிரி நாதர் முருகனைப் பாடிப் பாஸிப் பணித்து வணங்கினார். இவர் அருளிச் செய்த நூல்கள் ஆறு ஆகும். திருப்புகழ், திருவருப்பு, கந்தரந்தாதி, கந்தரலக் காரம், வேல்மயில் ஸ்ரீகுத்தம், கந்தரநுபூதி என்பன அவை ஆகும். இந்த ஆறு நூல்களில் கந்தரநுபூதி வடிவத்தில் சிறியது மகிமைமயில் பெரியது ஆகும். இந்நூல் மந்திர மானையாகவே அமைந்தள்ளது. முருகப் பெருமானின் பாதக் கமலங்களில் செஞ்சொற் புனைமாலையாக கந்தர் அனுபூதி என்னும் மந்திர மானையை அருணகிரியார் சாத்தினார். சிவன், அரத்தியர், அருணகிரியார் ஆகிய மூவரும் மாத்திரமே

★ உள்ளத்தில் ஞானம் இருந்தால் தீபவை புளா. ★

முருகப் பெருமானிடம் நேரடியாக உபதேசத்தைப் பெற்றார்கள். கந்தவேள் பெருமானின் திருவருளுக்கு பாத்திரமாகிய பின்பு அவரே உள்ளின்று உணர்த்த ஆணைகிரியார் பாடிய பாடல்களை கந்தர் அநுபூதி ஆகும். இதனைத் தாயுமான சுவாமிகள்.

“ கந்தரநுபூதி பெற்றுக்
கந்தரநுபூதி சொன்ன
எந்தையருள் நாடியிருக்கு
நாள் எந்நாளோ ”

எனத் தமது பாடலில் குறிப்பிடுகிறார்.

“ வாயே வாழ்த்து கண்டாய் ” என்பது அப்பர் பெருமானின் வாக்கும் ஆறாம். இறைவனை நினைக்கும் போதும் துதிக்கும் போதும், வழிபடும் போதும் உள்ளம் உருக வேண்டும். பல்ருடைய உள்ளத்தில் தெய்வ நினைப்பும் இல்லை, தெய்வீக நித்தனையும் இல்லை. அநேகருடைய உள்ளம் உருகாது கெட்டியான கல்லைப் போல இருக்கிறது கல்லுக்கட உருகினாலும் இந்தக் கல்நெஞ்சம் உருகாது என்பதை “ கல்வேலும் ஐயவொரு காலத்தில் உருகும், என் கல்நெஞ்சம் உருகவில்லையே ” எனத் தாயுமான சுவாமிகள் தனது நெஞ்சிற்கு உபதேசம் செய்திருக்கிறார். இறைவனை

நினைந்து உருகி நிற்கும் அடியார்களது ஆணை இறைவன் போக்கி அருளுகின்றான். ஊனுக்குள் உயிரும், உயிருக்குள் இறைவனும் இருக்கிறார்கள் முதலில் ஊன் உருக வேண்டும், பின்பு உயிர் உருக வேண்டும். உருகிய உயிரில் இறைவன் அத்துவிதமாகக் கலந்து விடுகின்றான் இவ்வாறு உள்வம் உருகி வழிபடும் அடியவர்களுக்கு இறைவன் எவ்வளவு ஆகிறான் “ உள்வையொழிய ஒரு வரையும் நர்புகிலேன், பின்னை ஒரு வரை யான் பின் செல்கேன் ” என்ற நக்கீரர் வாக்கிற்கு அடியை இறைவனை விட வேறு புகலிடம் இல்லை எனச் சரணாகதியாக இறைவனின் பாதங்களைப் பற்றி அருணகிரியார் கந்தரநுபூதியைப் பாடுகிறார். தஞ்சமென் வரும் அடியவர்களுக்கு அருள் புரிவின்ற ஆறுமுகப் பெருமான் மீது நெஞ்சக் கலலுருகும் பொருட்டு அநுபூதியென்ற செஞ்சொற் புனை மாணையை சூட்டுகின்றேன் இந்த நூலை கிறப்புற தான் ஆக்கி முருகப் பெருமானுக்கு செஞ்சொற் புனைமாவையாக ” சாதயுகத்தில் விக்கினங்கள் தீர்க்கும் விநாயகப் பெருமானின் திருவருளை வேண்டி அநுபூதியின் காப்புச் செல்பனைத் தருகிறார்.

“ நெஞ்சக் களகல்லு நெகிழ்ந்துருகக்
நஞ்சுத்தருள் சண்டகணைக் கியல்சேர்
செஞ்சொல் புனைமாவை றிறத்திடவே
பஞ்சக்கரவாளை பதும் பணிவாம். ” [தொடரும்.....

சுவந்தமிழ் வித்தகர் சிவ. மகாலிங்கம்

★ ஆடம்பர வாழ்வு அமைதிக்கும் பல்பாடும். ★

உ.
செய்யாள்

திருக்கேதீச்சரம்

திருவாசகம் ஸ்ரீ

சுயரத்தினம் சுவாமிகள்

12வது ஆண்டுக் குருபூஜையும்,
நூலவெளியீடும்

12-02-2000

பம்பலர்மிட்டி

சர்வவதி மண்டபம் கொழும்பு

தலைமை :

திருப்பணித் தலைமணி திரு. சி. தியாகராசா S. T. R. அவர்கள்

பிரதம விருந்தினர் :

திரு. சி. தில்லை நடராசா அவர்கள்
மேலதிக செயலாளர் கல்வி உயர்கல்வி அமைச்சர்.

சிறப்பு விருந்தினர்கள் :

திரு. ந. பாரமேசுவரி அவர்கள்
மேலதிக செயலாளர் (இந்து விவகாரம்) கலாசார சபா அலுவலர்கள் அமைச்சர்.

திருமதி. சாந்தி நாவுக்கரசன் அவர்கள்
பணிப்பாளர் இந்து சமய பண்பாட்டு அலுவலர்கள் தலைவர்களும்,

திரு. குமார் வடிவேல் அவர்கள்
உதவிப்பணிப்பாளர் (இந்துவிவகாரம்) இந்துசமய பண்பாட்டு
அலுவலர்கள் தலைவர்களும்.

கம்பலாரிதி திரு. இ. ஜெயராஜ் அவர்கள்.

வாகை கலாநிதி திரு. க. நாடுகல்வரன் எம். ஏ. அவர்கள்
யோழித்துறை கிரேண்ட் ஸ்டிரீட்டாராளர் சப்பிரகமுவ
பங்கவகட்டையம் பெளருணையர்.

முதற்பிரதி பெறுநர்:

சுபன்யயா ஜெயவதாலன்
அதிபர் சியாமளா ஜுவலர்ஸ். கொழும்பு

மூலம் மணிதனைக் கிழவனாக்கி விடுகிறது.

ஒரு குடும்பத்தின் கதை

இக்குடும்பம் மலைவாழ் குடும்பம். இக்குடும்பத்தலைவன், ஒரு பெரிய குடும்பி, பெரிய குடும்பியாக இருந்தாலும் எல்லோருக்கும் உணவு போடுவது பிச்சை எடுத்துத்தான். பிச்சை எடுப்பதற்கு அவனிடம் நல்ல பரத்திரம் கிடை யாது ஒட்டிவேதான் பிச்சையெடுப்பான். எடுத்த பிச்சையை அன்றே தீர்த்துக்கொட்டிவிடும் அவனது குடும்பம். சேமிப்புக் கணக்கு தெரியாது. வங்கியிலும் வைப்புக்கிடையாது.

இவனுக்கென்று சுட்டாடிய யூயில்லை உணவு யூயில்லை மிருகக் களில் தோளையே உடுப்பான். புதித்தோல் வண்டியால் அவனுக்கு மிகவும் விரும்பம் சரியாவதே சரன். தூங்குவதேயில்லை. மனலயிற்று மிருப்பான், மடுவிழும் இரப்பான், மாயானத்திலுமிருப்பான். ஆட்கள் இல்லாத நேரம் பார்த்துக் கடவையில் கூத்தாடுவான் கோவணத்தூடனும் கூத்தாடுவான். கோவணம் இல்லாமலும் கூத்தாடுவான் (கிசம்பரம்) கூத்தாடுவது மாட்டு மன்றி பிச்சைக்கெட்ட சாம்பரை உடல் முழுவதுவுமே பூசுவான். எலும்புகளையும் பிணங்கொள்ளிப் பற்களையும் மாணவயாகக் கொத்து அணிவான். இவனுக்குதனியாகக் கடவையில் பிணத்தின் பேய்களும் கூத்தாடும்.

பெண்களையே போலனைகளையுமே அணிந்திருப்பான். வலக்காதில் குண்டலமும், இடக்காதில் தோடும் மார்புச்சங்கிவி பாம்பு. பார்த்தால் பயம்வரும். சரியான ஜாண்டி. இவளைத்தேடி ஒருபெண் பேயுருவம் எடுத்து இவனிடம் சென்றாள். அவளை அப்பா என்று அழைத்துக் கொண்டாள்.

நனை சீவியதை அறிபாள் கிக்குப்பிடித்த கூந்தல் என்னொரு தேய்ப்பதில்லை. செம்பண்டலான மயிர். ஒரு சுட்டத்தில் இவளின் தலையில் கேளுந் குடிக்கொண்ட துதனைக்கிளிப்பு ஒன்று அவனது சலையில் மிளிங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. அமாவாசைசின்மூன்றாம் நாள் அந்தக் கிளிப்பைப் பார்த்தால் பிணிதீரும், பசிதீரும், அவ்வளவு ஓர்.

பிச்சையெடுப்பதில் இவன் சரியான மன்னன். தெரவிருக்கக் களை வாங்கிவிடுவான். உடம்பிருக்க உள்ளத்தைக் கவர்ந்துவிடுவான். அவனது இயல்பான காதல் இவனது கள்ளத்தவத்தை மூன்று வயதுப் பையனோ கண்டுபிடித்து வெளி யிட்டால்.

எல்லோரும் இவன் கிட்டச் செல்வதில்லை, இருபெண்கள் இவனிடம் அகப்பட்டார்கள். ஒருமிக்குப் பெயர் உமை, மற்றவனுக்குப்

பெயர் கல்லை. இரண்டு மனைவிக் குமிடையே சண்டை மூடுவது இயற்கை. இதுவால் கல்லைகைய சண்டைக்குள் மறைத்து வைத்திருக்கின்றான். பேசச் செய்த பெண்மையில் அன்புடையவன் என்று காட்ட அவளை பிரியாமல் இருப்பான். அவள் சொற்படியே நடப்பான் இரு என்றால் இருப்பான் எழும்பென்றால் எழும்புவான் பெண்காதிக்கடிகள்.

பிறப்புச்சாட்சிப் பத்திரம் இவனுக்கில்லை ஆனால் அடையாள அட்டை, மாத்திரம் உண்டு. செவ்வேறு பெயர்களில் அடையாள அட்டை உண்டு. ஒரு இடத்தில் உருத்திரன், ஒரு இடத்தில் சந்திரசேகரன், இன்னொரு இடத்தில் சீலகண்டன் இப்படி 25 பெயர்களில் அடையாள அட்டை உண்டு. பொருளுக்கு முன்னால் தலைப் பெயர் இல்லை. தாய் தந்தை பெயர் இல்லாதவன் எப்படியோ களவெடுத்து தப்பிக்கொள்வான்.

இன்னப் பொடியன் இவனை கல்வன் என்று சொல்ல வயோதிபர் ஒருவர் ஆஸாக் கண்டேன் கண்டேன் எனச் சத்தம் போட்டார்.

“தேடித் தேடொணராத் தேவனை என்னுள்ளே தேடிக்கண்டு கொண்டேன்” என்பது வயோதிபரின் கூற்று.

லீடுவாசல் இல்லாத இந்தப் பிச்சாக்காரன் பெண்ணெடுப் பதற்காக மாலக்குச் சென்றான். பெண்காதி வீட்டிலே தங்குமிடமாகிவான். ஆனால் சிதனம் வீட்டில் இருப்பதில்லை. வழிற்றுப் பாட்டிற்கு அலைவதுதான் தொழில் இவனைப் பெரியவன் என்று பெரியவர்கள் கூறுகின்றனர்.

தொடரும் ...

மை. நமசிவாயக்குருக்கள்

நீங்களும் நானும் எவ்வளவு காலம் உயிர் வாழ வேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறோமோ, அது வரையில் நடவடிக்கைப் பிரார்த்தனை செய்தபடியே பிறர் நலனுக்காக உழைத்து வாழ வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

— காந்தி

நன்மைக்கு நன்மை செய் - தீமைக்கும் நன்மை செய்.

திருவாசக விழா - 1999

சந்திரிதியான் ஆச்சிரம ஸர்வ கலை பண்டாராட்புப் பேரவையின் வருடாந்த திருவாசக விழா 19-12-1999 குடியிற்றுக்கீழமை பக்ஷி பூர்வமாக இடம் பெற்றது.

ஸ்ரீ செல்வச்சந்திரி ஆலயத்தில் இடம் பெற்ற விசேஷ அபிஷேகம் பூஜை என்பவற்றைத் தொடர்ந்து ஆலயத்திலிருந்து சமய குரவர்களது திருவுருவப்படங்களும், திருவாசக ஏடுகளும் வீதி வலமாக ஆச்சிரமத் திற்று எடுத்து வரப்பட்டன. கலாபூஷண விருது பெற்ற திரு. வ. செல்வத் துரை அவர்களது திருவாசக பாராயணத்துடன் விழா ஆரம்பமாகியது.

நள்ளைக்குரு முத்தலவர் :

நள்ளை திருஞானசம்பந்தர் ஆதினத்தின் குருமுதலவர் ஸ்ரீஸுழி கோலகந்தகுர பரமாச்சாரிய கவாயிகள் திருவாசக விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கி நடாத்தினார்கள்.

ஆதினமுதலவர் அவர்கள் தனது ஆரம்ப உரையில் மார்கழி மாதத்தின் சிறப்பையும், திருவாசகத்தின் சிறப்பையும் அடியார்களுக்கு உணர்வு பூர்வமாக எடுத்து விளக்கினார்கள். மார்கழி மாதத்தில் ஏகாதசி நாளில் மணிகர்கள் சொர்க்கத்திற்குப் போவதற்கான கருவுகள் திறந்திருக்கின்ற வழக்கத்தினையும் எடுத்துக்கூறி அதனால்தான் அன்றைய இனம் பெருமான் கோவிலின் தெற்கு வாயிற்கதவு திறந்திருக்கும் வழக்கம் இன்றும் ஆலயங்களிற் பேணப்பட்டு வருவதையும் எடுத்துக் கூறினார்கள்.

செல்வி நிலகவதி பெரியதம்பி :

முன்னாள் வடக்குக்கீழக்கு மாகாணக் கல்விப்பணிப்பாளர் செல்வி நிலகவதி பெரியதம்பி அவர்கள் திருவாசக விழாவிற்குப் பிரதம விருந்தினராக வருகை தக்தது விழாவினைப் பங்கீலறு வலையில் மெருகட்டுவதாக அமைந்திருந்தது.

எடுத்து சமயத்தையும், பண்பாட்டையும் பேணிப்பாதுகாக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை அவர் கமது உரையில் சுட்டிக் காட்டினார்கள். தென்கொரியா, யப்பான போன்ற நாடுகளிலும் பிள்ளைகள் உடம்பு

★ மழுதாயத்தை உருவாக்கும் சிற்பிகள் நாய்க்குலம்தான். ★

முழுமையும் உடையனிலின்ற முறையை இன்றும் நடைமுறைப்படுத்துகின்றனர். அதே போன்று நாமும் எமது பாரம்பரியப் பண்பாடுகளைத் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை எடுத்துக்காட்டினார்கள். ஆலயங்களுக்குச் செல்லுகின்ற சந்தர்ப்பங்களிலேயும் அவற்றை நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்திக் கூறினார்கள்.

பிள்ளைகள் கல்வி கற்கும் காலங்களில் நல்லவற்றில் ஈடுபடுவதற்கான சந்தர்ப்பங்களை வழங்குதல், பல்வேறு போட்டிகளில் பங்குபற்று வதற்கான வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் என்பவற்றுடன் நின்று விடாது தொண்டுகளில் ஈடுபடுவதற்கான சந்தர்ப்பங்களையும் ஏற்படுத்திக்கொடுப்பது அவசியமென்பதை மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் சமூகமளித்திருந்த அந்த விழாவில் எடுத்துக்கூறினார்கள். இவ்வாறு செயற்படும் பொழுது இத்தப்பிள்ளைகள் சமூக இசைவாக்கம் உள்ளவர்களாகவும், தொண்டுசெய்யும் இயல்புள்ளவர்களாகவும் எதிர்காலத்தில் உருவாகின்ற வாய்ப்பு ஏற்படுமென்பதையும் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டினார்கள். இவ்வாறான செயற்பாடுகளைச் செயற்படுத்துவதற்குப் பாடசாலைக்கு வெளியேயுள்ள சமய நிறுவனங்களும், ஸ்தாபனங்களும் தங்களது பங்களிப்பை வழங்குவது பயனுடையதாகும் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டினார்கள். சந்திரியாள் ஆச்சிரமம் இவ்வாறான செயற்பாடுகளைப் பாடசாலை மாணவர்களுக்காகச் செய்வனே நிறைவேற்றி வருவது பாராட்டப்படவேண்டிய விடயமென்பதைச் செல்வி துவகவதி பெரிய தம்பி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

போட்டியில் வெற்றிபெற்ற மாணவர்களது பண்ணிசை ஒதும் நிகழ்வும் நிறப்பாக இடம்பெற்றது. ஓய்வுபெற்ற உதவி அரசு அதிகாரி சி. முருகேசம்பிள்ளை அவர்கள் சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டார்கள். வடமராட்சி வலய சந்தேக பாடத்திற்கான முதன்மை ஆலிசியை செல்வி தம்பி சரோஜா முதலிய முக்கிய பிரமுகர்களும் விழாவில் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர். வெற்றியீட்டிய மாணவர்களுக்கான பரிசிஷ்டனைப் பிரதம விருந்தினர் அவர்கள் வழங்கிக் கொண்டுவந்தார்கள். வழமைபோலச் சான்றிதழ், பணம், பரிசுகள் ஆகிய மூன்றும் வெற்றியீட்டியவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. செயலாளரின் நன்றியுரையைத் தொடர்ந்து மாணவர பூஜை இடம்பெற்றது.

வாய்ப்பேச்சால் உலை அரிசி வேதுமா?

மாசி மாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

04 - 02 - 2000 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 9 - 00 மணியளவில்
யாழ் இந்து சமயப்பேரவை கௌரவ செயலாளர்
சைவத்திரு. சி. சக்திகிரீவன் யாத்த
“ முருகன் புகழ் ” வெளியீட்டு விழா

11 - 02 - 2000 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை : சி. செ. சோமசுந்தரம்
(இளைப்பாறிய, வங்கி முகாமையாளர்)
சொற்பொழிவு : “ அலங்காரம் ”
வழங்குபவர் : சித்தாந்த பண்டிதர் சி. வேலாயுதம்
(ஓய்வு பெற்ற அதிபர்)

18 - 02 - 2000 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை : சி. நவரத்தினம்
(இளைப்பாறிய ஆசிரியர்)
விடயம் : “ பக்திப் பாடல் ”
வழங்குபவர் : வில்லிசைப் புகழ் க. சத்தியதாஸ்
(பக்கவாத்திய சகிதம்)

25 - 02 - 2000 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

ஞானச்சுடர் மாத வெளியீடு மாசி - 2000

வெளியீட்டுரை:- சித்தாந்த பண்டிதர் வ. ஆ. தங்கமயில்
(நில அளவையாளர்)

மதிப்புரை: திரு. ஆ. சிவநாதன்
(ஆசிரியர் ஹாட்விக்கல்லூரி)

வாசகர் போட்டி

முதல் பத்து மலரிலும் (2000 ஜனவரி - ஒக்டோபர்) வெளியிடப்படும் விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக வாசகர் இடையே போட்டி ஒன்று நடைபெறவுள்ளது. இப்போட்டியில் வெற்றி பெறுவோருக்கு வழமைபோல பெறுமதியான பரிசில்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டி தொடர்பான விபரங்கள் நவம்பர் மாத இதழில் வெளியிடப்பட்டு போட்டி நடாத்தப்பட்டபின் அது பற்றிய முடிவுகள் 2001 ஜனவரி மலரில் வெளியிடப்படும்.

அன்பான வேண்டுகோள்

மலருக்குப் பொருத்தமான, தூரமான சொந்த ஆக்கங்களை இலகு தமிழில் எழுதி எமக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு சமயப் பெரியார்களையும், அறிஞர் பெருமக்களையும் அன்புடன் கேட்டுக் கொள்ளின்றோம்.

மலர்க் குழு :

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை மன்றாட்டுப் பேரவை.
செல்வச்சந்நிதி, தொண்டைமானாறு.